

LLEI 10/2014, D'1 D'OCTUBRE, D'ORDENACIÓ MINERA DE LES ILLES BALEARS¹

(BOIB núm. 138, de 9 d'octubre de 2014)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta llei pretén donar resposta a una necessitat evident a les Illes Balears, que és la regulació integral, moderna i eficaç del sector miner balear i, a la vegada, la conciliació d'un bé jurídic fonamental i digne de protecció, com és el medi ambient, amb un altre, no menys digne de protecció, com és el desenvolupament econòmic, la creació de riquesa i l'ocupació.

El sector de la mineria, a les Illes Balears majoritàriament representat per l'explotació de pedreres, té una més que notable rellevància socioeconòmica, si bé, per la seva pròpia naturalesa, moltes vegades deriva en una relació conflictiva amb una normativa mediambiental en constant creixement i un desplegament especialitzat.

Així mateix, el caràcter preconstitucional de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, el seu llarg període de vigència i la molt escassa incidència de modificacions normatives, i la quantitat ingent de normes de tipus ambiental i territorial d'àmbit europeu, estatal i autonòmic que reflecteixen la preocupació de la societat actual pel manteniment del nostre patrimoni natural i el foment del desenvolupament sostenible de les diferents activitats econòmiques, exigeixen l'aprovació d'una llei autonòmica que tenguin en compte la necessitat de protecció del medi ambient sense impedir el desenvolupament econòmic del sector industrial a les Illes Balears.

D'una banda, la integració en la Unió Europea ens obliga a tenir en compte les normes de protecció ambiental comunitàries, considerades la pedra angular de la protecció de la biodiversitat a Europa, com ara la Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres, la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, i les recomanacions emanades dels òrgans comunitaris, en concret les orientacions de la Comissió Europea sobre activitats extractives de minerals no energètics, de conformitat amb els requisits

¹ Aquesta llei ha estat afectada per les disposicions següents: Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat–Comunitat Autònoma de Illes Balears, de 3 de desembre de 2014 ([BOIB núm. 8, de 15 de gener de 2015](#)); Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat - Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de 30 de març de 2015 ([BOIB núm. 76, de 21 de maig de 2015](#)); Llei 12/2015, de 29 de desembre, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2016 ([BOIB núm. 189 Ext., de 30 de desembre de 2015](#));); Llei 12/2016, de 17 d'agost, d'avaluació ambiental de les Illes Balears ([BOIB núm. 106, de 20 d'agost de 2016](#)), i Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19 ([BOIB núm. 180, de 20 d'octubre de 2020](#)).

Cal tenir en compte el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 4051-2015 ([BOE núm. 176, de 24 de juliol](#); [BOIB núm. 113, de 25 de juliol](#)) i la STC 260/2015, de 3 de desembre ([BOE núm. 10, de 12 de gener de 2016](#)).

de la xarxa Natura 2000, que cerca compatibilitzar les activitats extractives amb les directives esmentades.

Igualment resulta fonamental la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, també coneguda com la Directiva Marc de l'Aigua, que és la norma europea que presideix, des de l'any 2000, la gestió de les aigües de la Unió Europea i que estableix un marc comunitari per a la protecció de les aigües superficials continentals, les aigües de transició, les aigües costaneres i les aigües subterrànies, sempre sota la tutela de principis bàsics com el principi de sostenibilitat, el de no-deteriorament, el de racionalitat econòmica i recuperació de costos dels serveis associats a la gestió de l'aigua, el principi de precaució i adaptació i el principi de gestió participada.

D'altra banda, la regulació estatal vigent, atès que és preconstitucional, està desfasada des del punt de vista organitzatiu i no respon a les necessitats de planificació estratègica del sector, desconeix el repartiment competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes i hi manca un marc d'intervenció administrativa àgil i modern.

Pel que fa a la legislació de protecció ambiental, la major part ha sorgit amb posterioritat a la legislació estatal de mines i ha ordenat àmbits diversos, com ara els residus, l'ordenació del territori, l'impacte ambiental, el control integrat de la contaminació i l'avaluació ambiental estratègica. En conseqüència, la normativa minera s'ha d'adequar a aquesta nova situació, atès que és indispensable disposar d'un marc normatiu coherent i actualitzat que es faci ressò de les innovacions tecnològiques i ambientals, com també dels canvis institucionals produïts a Espanya.

L'article 149.25 de la Constitució Espanyola estableix que l'Estat té competència exclusiva sobre la fixació de les bases del règim miner.

L'article 31.15 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, segons la redacció de la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, preveu que, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, corresponen a la comunitat autònoma de les Illes Balears el desplegament legislatiu i l'execució en matèria de règim miner i energètic.

L'article 30.8 de l'Estatut d'Autonomia estableix que la comunitat autònoma de les Illes Balears té la competència exclusiva, sens perjudici del que disposa l'article 149.1 de la Constitució, sobre aigües minerals i termals. Aquest mateix article, a l'apartat 46, estableix, com a competència exclusiva de les Illes Balears, la protecció del medi ambient, l'ecologia i els espais naturals protegits, sens perjudici de la legislació bàsica de l'Estat.

Pel que fa a les competències insulars, l'apartat 2 de l'article 71 disposa que els consells insulars poden assumir dins el seu àmbit territorial la funció executiva i la gestió en matèria de "recursos i aprofitaments hidràulics, canals i regadius, règim general d'aigües, aigües minerals, termals i subterrànies".

En desplegament de les competències en matèria de protecció del medi ambient, el Parlament de les Illes Balears ha aprovat diverses lleis, com la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears; la Llei 5/2005, de 26 de maig, de conservació d'espais de rellevància ambiental de les Illes Balears, i la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'impacte ambiental o avaluacions ambientals i estratègiques a les Illes Balears, que, entre

d'altres previsions, imposen limitacions i controls al desenvolupament de l'activitat minera.

En canvi, pel que fa a les competències de desplegament legislatiu i executiu del règim miner, només es va aprovar el Pla director sectorial de pedreres mitjançant el Decret 77/1997, d'11 de juny. La dificultat en l'aplicació d'aquest pla i diferents problemes d'interpretació van fer que fos objecte de revisió mitjançant el Decret 61/1999, de 28 de maig, el qual va derogar el Decret 77/1997.

En aquest sentit, el nou marc competencial instaurat per la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, atribueix als diferents consells insulars (article 1.2.a) les competències relatives a l'elaboració i l'aprovació a l'àmbit insular corresponent, entre altres instruments d'ordenació, del Pla director sectorial de pedreres.

Per això, aquesta llei preveu que els consells insulars, si es tracta de sol·licituds de noves pedreres ubicades, segons la definició de l'actual Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears, fora de zones de localització de recursos d'interès miner, han d'emetre un informe previ i vinculant.

No obstant això, i tenint en compte que la comunitat autònoma de les Illes Balears és competent per definir el marc organitzatiu d'intervenció en el sector, ha d'establir els òrgans autonòmics que han de fixar les polítiques públiques en aquesta matèria, com també exercir les funcions de planificació de l'activitat extractiva, de foment del sector, d'atorgament dels títols jurídics que habiliten per a l'aprofitament de drets miners i de disciplina minera mitjançant els procediments administratius necessaris per a l'ordenació de la mineria, per la qual cosa resultava necessària una llei que desplegués la legislació bàsica minera atenent les característiques i les necessitats del sector miner de les Illes Balears sense menyscar la també necessària protecció del medi ambient. Un exponent de l'harmonització d'aquestes dues premisses és la precisió que es fa respecte dels termes d'aplicació de les previsions de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, i el Decret 61/1999, de 28 de maig, que aprova la revisió del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears. Amb aquesta llei s'aclareixen possibles dubtes quant a la possibilitat d'explotacions mineres a zones d'especial rellevància ambiental: en primer lloc, l'article 16 fa una remissió expressa a l'aplicació directa de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, però, per resoldre possibles interpretacions emparades en una certa confusió de disposicions, taxativament recull, el mateix precepte, que en aquestes zones no s'autoritzarà, en mineria metàl·lica, tècnica minera a cel obert.

II

Aquesta llei s'estructura en sis títols.

El títol I, Disposicions generals, estableix l'objecte, l'àmbit d'aplicació i els principis orientadors de la llei, i inclou un article amb definicions la finalitat de les quals és facilitar la comprensió de situacions específiques a l'hora d'aplicar la normativa. També s'hi defineix l'extracció ocasional, i només es considera com a objecte d'aquesta llei l'extracció que, emparant-se en un caràcter ocasional, incompleixi uns determinats límits.

El títol II, Competències administratives, regula la missió coordinadora del Govern de les Illes Balears entre les diverses administracions: estatal, autonòmica, insulars i locals.

El Consell de la Mineria de les Illes Balears es crea com a òrgan col·legiat de participació, consulta i assessorament de l'Administració de la comunitat autònoma en matèria de mineria, per la qual cosa se li atribueixen, entre altres, funcions d'assessorament i, en general, de promoció de línies d'acció de contribució al foment i la millora de la productivitat i la competitivitat del sector miner balear, i de difusió del coneixement del sector entre la societat de les Illes Balears. A més d'aquestes funcions de caràcter general, el Consell juga un paper fonamental a l'àrea de la restauració. En aquest sentit, la conselleria competent en matèria de mines assumeix les funcions que al seu dia va perfilar el Pla director sectorial de pedreres respecte al Consorci per a la restauració o reutilització de pedreres inactives, mitjançant propostes o informes dels comitès tècnics del Consell de la Mineria.

Igualment el Consell ha d'emetre informes en supòsits com una possible modificació del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears; l'elaboració i modificació, si s'escau, dels respectius plans directores insulars d'àmbit miner, o si es tracta d'autoritzacions de les seccions C i D. En aquests supòsits, atesa la seva transcendència, els informes seran vinculants.

En aquest títol, es crea el Registre Miner de les Illes Balears, en el qual, per garantir el dret dels ciutadans a tenir informació sobre un sector tan essencial, s'hi han d'inscriure tots els drets miners autoritzats o concedits al territori de les Illes Balears, així com les seves modificacions al llarg de la vida de l'explotació, incloent-hi la representació gràfica pertinent tant de l'explotació pròpiament dita com, si s'escau, del compliment de les fases del pla de restauració.

Ambdues figures, Consell de la Mineria i Registre Miner, han de contribuir a una transparència més elevada en el sector de la mineria, ja que agruparà tots aquests drets miners i les seves dades seran les úniques vàlides davant les diferents instàncies i administracions.

El títol III, Drets miners, estableix sota aquesta rúbrica genèrica qüestions fonamentals de la Llei.

El capítol I defineix els drets miners i regula el procediment per atorgar-los.

Un dels objectius de la Llei és establir un procediment unitari i integrat per a l'atorgament de tots els drets miners en el territori de les Illes Balears, amb independència del tipus de recurs i de l'activitat minera desenvolupada. En tot cas, ateses les característiques especials de l'activitat minera balear, pràcticament centrada en l'explotació de pedreres, es fa una menció especial de les diferents situacions procedimentals relatives a aquests tipus d'explotació, com també a la normativa sectorial específica, com és ara el vigent Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears.

S'estableixen unes condicions especials per a les sol·licituds de drets miners dels recursos de les seccions C i D. Per raons d'interès públic es declara tot el territori de les Illes Balears no registrable, tal com ja es feia en l'article 47 de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, de mesures tributàries i administratives. No obstant això, es podrà declarar una zona registrable sempre que, a més de complir els requisits per a l'obtenció de l'autorització, s'acrediti la disponibilitat dels terrenys. Si bé la normativa estatal preveu en aquests tipus d'autoritzacions la possibilitat d'expropiacions, com ja queda dit, es

tracta d'una llei preconstitucional i actualment és necessari reconèixer el dret constitucional a la propietat. Concretament, l'article 33.3 de la Constitució Espanyola estableix que: "Ningú no podrà ser privat dels seus béns ni dels seus drets sinó per causa justificada d'utilitat pública o interès social, mitjançant la corresponent indemnització i de conformitat amb allò que les lleis disposin".

Al llarg de tota la llei, es destaca la importància dels municipis en els quals se situa o se situarà el dret miner, que han d'intervenir en diverses fases de la tramitació. En conseqüència, amb aquest principi inspirador, en concret en el capítol I, s'estableix que els ajuntaments en l'àmbit territorial dels quals s'ubiquin els projectes de dret miner han d'emetre un informe sobre les qüestions de competència municipal.

El capítol II regula el contingut dels drets miners i preveu la possibilitat de pròrrogues i ampliacions.

El capítol III es refereix a les garanties financeres que els titulars del dret miner han de constituir, com també a l'obligació d'actualitzar-les.

Cal esmentar la novetat que suposa la possibilitat de subscriure contractes d'assegurances que cobreixin la responsabilitat civil de l'entitat explotadora derivada de l'incompliment del que disposa el pla de restauració autoritzat, com també la responsabilitat subsidiària del titular del dret miner per executar el pla de restauració. Quant a la devolució de les garanties, es recull la possibilitat de tramitar devolucions parcials sempre que s'acrediti que s'han restaurat correctament les superfícies afectades.

El títol IV, Contingut i transmissió dels drets miners i de la restauració, regula els drets i les obligacions del titular del dret miner, amb una atenció especial a l'obligació de restaurar els terrenys explotats, en la qual també s'ha d'implicar la persona propietària dels terrenys, a qui s'imposa l'obligació de permetre l'accés als terrenys amb l'única finalitat d'executar-ne la restauració.

També s'hi regula la transmissió dels drets miners i s'hi estableix l'obligació, amb caràcter general, que qualsevol modificació en la titularitat d'un dret miner s'ha de comunicar a l'òrgan miner competent.

El títol V, Coordinació amb altres legislacions aplicables, estableix mecanismes de coordinació tant respecte d'altres normes com entre les diverses administracions. En aquest sentit, i en coherència amb l'esperit de negociació i consens que es vol fomentar entre les parts, es pot obrir una fase prèvia de consultes entre les administracions afectades i el promotor.

Pel que fa als municipis amb explotacions o projectes miners, es recull explícitament la voluntat del Govern de les Illes Balears d'afavorir actuacions concretes i plans d'actuació específics mitjançant la subscripció de convenis amb aquests municipis i amb participació del sector empresarial.

El capítol I del títol VI, Disciplina minera, estableix les previsions necessàries per efectuar la inspecció minera amb plenes garanties per a la ciutadania i per a una determinació adequada dels fets. El capítol II es refereix al règim disciplinari, amb una regulació específica d'alguns aspectes del règim sancionador, i en el capítol III es preveuen el catàleg d'infraccions i sancions.

Finalment, aquesta llei es completa amb tres disposicions addicionals i sis disposicions transitòries, amb les quals es pretén donar resposta a aspectes concrets que, atesos el seu abast i especificitat, no s'inclouen en l'articulat de la llei. Així, la disposició transitòria primera estableix un procediment per resoldre les discrepàncies

existents i conegudes per l'Administració entre l'autorització minera i els drets miners inclosos en l'explotació realment executada i que deriven majoritàriament de l'adaptació de les pedreres al Pla director sectorial de pedreres i de continuades actuacions dels diferents òrgans de l'Administració, que aprovaven projectes amb diferents superfícies. La finalitat és aconseguir que les instal·lacions emparades per actes administratius expressos o presumptes, derivats moltes vegades del problema d'indeterminació de superfícies, s'actualitzin i es regularitzin. No obstant això, en el cas que els titulars de les explotacions que es trobin en aquesta situació no sol·licitin la regularització en el termini establert, l'autoritat competent haurà d'incoar un expedient sancionador i, si escau, de caducitat.

D'altra banda, en el cas que la resolució del procediment descrit en aquesta disposició transitòria sigui denegatòria o de desistiment, tal i com s'indica al seu apartat 13, l'explotador ha de retirar la maquinària i les instal·lacions i restaurar immediatament l'àrea afectada. La disposició transitòria segona estableix l'obligatorietat que totes les explotacions mineres obtinguin la declaració d'impacte ambiental, amb la qual cosa es garanteix la compatibilitat de l'activitat minera amb la protecció del medi ambient. Completen aquesta part final de la llei una disposició derogatòria i dues de finals, on es preveu el desenvolupament reglamentari de la llei i se n'estableix l'entrada en vigor.

TÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és regular el desenvolupament de les activitats mineres al territori de les Illes Balears, així com l'activitat administrativa de control i supervisió d'aquestes activitats i de les tasques de restauració, en el marc de les competències atribuïdes a la comunitat autònoma de les Illes Balears per l'Estatut d'Autonomia, en condicions de sostenibilitat i seguretat, i promovent un aprofitament racional compatible amb la protecció del medi ambient i el paisatge.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei és aplicable a les activitats següents:
 - a) Exploració, investigació, explotació i aprofitament dels recursos minerals i altres recursos geològics situats a les Illes Balears.
 - b) Aprofitament dels recursos geotèrmics situats a les Illes Balears.
 - c) Preparació dels minerals i els recursos extrets per al lliurament als mercats.
 - d) Gestió dels residus produïts en les activitats extractives.
 - e) Recuperació ambiental dels espais afectats per activitats mineres.
 - f) Establiments de benefici dedicats a la preparació, la concentració o el benefici dels recursos miners definits en aquesta llei.
 - g) Labors que s'executin en espais subterranis naturals, qualsevol que sigui la seva importància, incloses les instal·lacions elèctriques i les de ventilació.
2. Queden fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei les matèries següents:
 - a) Exploració, investigació, explotació i emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs líquids i gasosos.

- b) Extracció ocasional i d'escassa importància de recursos minerals, d'acord amb l'article 5 d'aquesta llei.

Article 3. Principis

Els principis que inspiren aquesta llei són els següents:

- a) La planificació minera en el marc de l'ordenació de l'economia i del territori i amb respecte al principi de proveïment de mineral propi, prioritari de cada illa.
- b) La gestió sostenible dels recursos miners, amb garanties de protecció del medi ambient i del paisatge.
- c) La millora de les condicions de seguretat i salut laborals.
- d) La col·laboració, la coordinació i la cooperació de les administracions públiques, com també l'agilitació i la racionalització de les tramitacions oportunes.
- e) La participació en la política minera dels sectors socials i econòmics implicats i afectats.

Article 4. Definicions

1. Una explotació minera és el conjunt d'activitats socioeconòmiques que es duen a terme per obtenir recursos d'un jaciment de minerals.

2. Els jaciments minerals i els altres recursos geològics es classifiquen, a l'efecte d'aquesta llei i d'acord amb la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, en les seccions següents:

Secció A: s'hi inclouen els recursos geològics d'un valor econòmic i una comercialització geogràficament restringits, com també aquells l'aprofitament únic dels quals sigui obtenir fragments de grandària i forma apropiats per usar-los directament en obres d'infraestructura, construcció i altres usos que només exigeixen les operacions d'extracció, les d'arrencada, trencament i calibratge.

Secció B: inclou les aigües minerals, les aigües termals, les estructures subterrànies i els jaciments formats com a conseqüència d'operacions regulades per aquesta llei.

Secció C: comprèn els jaciments minerals i els recursos geològics que no estiguin inclosos en les seccions anteriors i que siguin objecte d'aprofitament de conformitat amb aquesta llei, excepte els inclosos en la secció D.

Secció D: inclou els carbons, els minerals radioactius, els recursos geotèrmics, les roques bituminoses i qualsevol altre jaciment mineral o recurs geològic d'interès energètic.

3. A l'efecte d'aquesta llei, s'entén per pedrera tota explotació minera de recursos de les seccions A o C (d'acord amb la normativa estatal bàsica) descrits en l'apartat anterior, en la qual s'obtenen roques per a usos industrials, roques de construcció o àrids.

4. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per pedrera activa l'explotació amb autorització o concessió que no ha estat declarada caducada per una resolució ferma de l'autoritat minera.

5. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per pedrera caducada l'explotació que ja no s'inclou en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, atès que ha estat declarada caducada per l'autoritat minera.

6. La reutilització de pedreres actives consisteix en la modificació del Pla de restauració per un nou projecte per fer-hi altres activitats diferents de les extractives

dins l'espai ocupat per la pedrera. Per a l'autorització de reutilització l'informe del consell insular serà preceptiu i vinculant.

7. La reutilització de pedreres caducades consisteix a usar l'espai ocupat per una pedrera caducada la restauració de la qual no consti justificada per fer-hi activitats diferents de les extractives, com poden ser les de tipus cultural, esportiu, social, etnològic o les que determini el Consell de la Mineria. Per autoritzar la reutilització l'informe '64el consell insular corresponent serà preceptiu i vinculant.

8. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per activitat extractiva el conjunt d'operacions i instal·lacions necessàries per obtenir i comercialitzar recursos geològics. S'hi inclouen els establiments de benefici definits en aquesta llei, així com les instal·lacions -fixes o mòbils- i les edificacions necessàries per al desenvolupament normal de l'activitat, com ara tallers, bàscules, oficines, magatzems, plantes envasadores d'aigua mineral, vestuaris o menjadors de personal, que, en tot cas, han de complir les prescripcions que, quant a autoritzacions o permisos, hagi previst l'Administració local o autonòmica competent.

9. S'entén per ampliació de pedrera l'increment de la superfície d'una pedrera autoritzada obtingut per la incorporació de terrenys a l'autorització inicial, per qualsevol procediment admès per la normativa minera. La pedrera i el terreny per incorporar han de ser confrontants; en aquest sentit, no s'ha d'entendre que hi ha separació si entre ambdós hi ha un camí, una servitud de pas o un vial.

10. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per sòl d'ús extractiu aquell en què es desenvolupa l'activitat extractiva definida en aquesta llei.

11. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per roques per a usos industrials les substàncies minerals utilitzades en processos industrials, directament o mitjançant un tractament adequat segons les seves propietats fisicoquímiques. S'hi inclouen els àrids, els aglomerants, les roques de construcció, el vidre i els productes ceràmics utilitzats en aquests processos. S'hi inclouen també les argiles.

12. Els àrids són substàncies minerals constituïdes per pedres o fragments de diferents mesures obtinguts directament dels jaciments naturals o mitjançant una o diverses de les operacions següents: trencament, trituració, rentatge, mòlta i classificació.

13. Els aglomerats són substàncies formades per àrids de granulometria diferent en determinades proporcions que barrejades amb altres substàncies o additius, com ara ciment, guix, resines, calç o aglomerants, constitueixen una massa compacta per a diferents usos constructius.

14. Les roques de construcció són les que s'exploten industrialment per a l'obtenció de blocs, lloses o plaques per a recobriments usats en construcció. Es denominen roques ornamentals les que han estat treballades, escalabornades o tallades en determinada forma o grandària, amb superfícies elaborades mecànicament; i, pedres de construcció les que han estat seleccionades per a l'ús en construcció i no admeten poliment.

15. Un recurs geotèrmic de baixa entalpia és la fracció de l'energia geotèrmica que podrà ser aprofitada de manera tècnicament i econòmicament viable, amb valors de temperatura inferior a 100 graus Celsius.

16. Els establiments de benefici són aquells en els quals s'utilitzen principalment matèries primeres procedents de la mateixa explotació i, sense incorporar-hi processos d'emmotllatge i/o enduriment, elaboren materials aptes per a infraestructures i

indústries de la construcció. En tot cas, es consideren establiments de benefici propis de l'activitat extractiva les plantes de fabricació de formigó preparat, d'aglomerat asfàltic, de morter, ensacadores, toveres i de grava-ciment i de sòl-ciment.

L'establiment de benefici sempre ha d'estar ubicat dins de la superfície inclosa en l'autorització d'explotació minera.

17. Els treballs que requereixen l'aplicació de tècniques mineres són els següents:

- a) Tots els que s'executen mitjançant labors subterrànies, sigui quina sigui la seva importància.
- b) Els que requereixen l'ús d'explosius, encara que siguin labors superficials.
- c) Els que es fan a cel obert i sense l'ús d'explosius, i requereixen la formació de talls, esvorancs o bancs de més de 3 metres d'alçada.
- d) Els que, inclosos o no en els casos anteriors, requereixen fer servir qualsevol classe de maquinària per a investigació, extracció, preparació per a concentració, depuració o classificació.
- e) Tots els que es facin en salines marítimes i lacustres, i en relació amb aigües minerals, aigües termals i recursos geotèrmics.

18. Es consideren residus adequats per a obres de restauració, condicionament i ompliment o amb finalitats de construcció, quan així ho permeti la normativa sectorial de residus corresponent, o els que indiqui la normativa general aplicable.

19. Pla de restauració: conjunt de mesures destinades al tractament del terreny afectat per les activitats mineres de manera que es torni el terreny a un estat satisfactori, en particular, pel que fa a, segons els casos, la qualitat del sòl, la fauna, els hàbitats naturals, els sistemes d'aigua dolça, el paisatge i els usos beneficiosos apropiats.

20. Atesa la peculiaritat geogràfica de les Illes Balears, la quadrícula minera serà el volum de profunditat indefinida la base superficial de la qual quedi compresa entre dos paral·lels i dos meridians, la separació dels quals sigui de cinc segons sexagesimals, que haurà de coincidir amb graus i minuts sencers i, si s'escau, amb un nombre de segons que necessàriament haurà de ser de 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55.

Article 5. Extracció ocasional

1. Es considera ocasional i d'escassa importància l'extracció de recursos minerals que dugui a terme el propietari d'un terreny, per al seu ús exclusiu en la mateixa propietat, i que no exigeix aplicar cap tècnica minera. Aquest tipus d'extracció queda fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

2. Per ser considerada com a extracció ocasional, aquesta activitat ha d'estar subjecta a les limitacions següents:

- a) No pot tenir caràcter lucratiu ni comercial.
- b) La maquinària utilitzada ha de ser la comuna per extreure materials, anivellar o compactar el terreny. No es permet usar maquinària pròpia de les tècniques mineres, plantes de tractament fixes o mòbils ni explosius.
- c) La durada de l'extracció ocasional no pot excedir del termini aprovat corresponent al permís de l'administració competent que l'empari.

3. La comercialització dels excedents de les extraccions fetes en l'àmbit que preveu aquest article és un supòsit regulat pel règim sancionador d'aquesta llei. Tant la conducta del promotor de l'actuació, si s'escau, com la de la persona propietària del terreny es tipifiquen segons el grau de participació i responsabilitat en la infracció.

TÍTOL II

COMPETÈNCIES ADMINISTRATIVES

CAPÍTOL I

ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Article 6. Competències del Govern

Com a òrgan superior de direcció i coordinació de la política de la comunitat autònoma de les Illes Balears, corresponen al Consell de Govern les funcions següents:

- a) Garantir la coordinació dels diferents departaments autonòmics amb incidència en la mineria, com també facilitar mecanismes i organismes de cooperació i coordinació amb l'activitat i la normativa dels consells insulars i dels municipis.
- b) Acordar amb caràcter excepcional, amb la justificació prèvia de l'interès públic, la continuació del procediment d'atorgament de drets miners en cas que hi hagi informes preceptius desfavorables, amb les condicions que consideri adequades.
- c) Establir les línies de cooperació amb les altres administracions públiques.
- d) Resoldre la prevalença de declaracions d'utilitat pública incompatibles quan es vegin afectades competències atribuïdes a diferents conselleries.
- e) Declarar determinades zones del territori de les Illes Balears zones registrables segons el que estableix l'article 23 d'aquesta llei.

Article 7. Conselleria competent en matèria de mines

Corresponen a la conselleria que tenguí atribuïda la competència en matèria de mineria les funcions següents:

- a) Atorgar les concessions, els permisos, les autoritzacions, les ampliacions i les transmissions, en els termes de la legislació bàsica estatal, necessaris per desenvolupar activitats extractives.
- b) Declarar la caducitat dels drets miners.
- c) Autoritzar la pròrroga de les concessions, les autoritzacions i els permisos d'acord amb les previsions d'aquesta llei.
- d) Exercir les competències relatives a la seguretat minera.
- e) Inspeccionar el compliment de les condicions tècniques, de seguretat i ambientals de les activitats que utilitzin tècniques mineres.
- f) Exercir la potestat sancionadora en els termes que estableixen aquesta llei i la resta de la normativa reguladora.
- g) Aprovar, vigilar i controlar el compliment dels plans de restauració de les explotacions.
- h) Impulsar la millora de les explotacions mineres potenciant les seves competències tècniques, mediambientals, comercials i organitzatives.

Article 8. Competències dels consells insulars

1. Els consells insulars, dins les competències d'ordenació del territori atribuïdes per l'Estatut d'Autonomia i la Llei de consells insulars, tenen la funció d'elaborar i aprovar els plans directores de pedreres insulars i les seves modificacions, establint-hi les zones d'interès miner, així com d'emetre els informes previstos a aquesta llei.

2. Els plans directores sectorials que aprovin els consells insulars han d'ajustar-se al que estableixen les Directrius d'Ordenació del Territori i el Pla Territorial Insular.

CAPÍTOL II

CONSELL DE LA MINERIA DE LES ILLES BALEARS

Article 9. Consell de la Mineria de les Illes Balears

1. Es crea el Consell de la Mineria de les Illes Balears com a òrgan col·legiat, amb funcions principalment consultives i d'assessorament de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb la mineria, en el marc de la defensa ambiental i el desenvolupament sostenible. En les qüestions determinades en l'article 11.2, les seves funcions són decisòries.

2. A efectes administratius, el Consell de la Mineria de les Illes Balears està adscrit a la conselleria competent en matèria de mineria.

3. El Consell de la Mineria de les Illes Balears té com a finalitats estimular el consens i la unitat d'acció en matèria de mineria, i impulsar la coordinació dels interessos públics i privats que conflueixen amb l'objectiu de fomentar el desenvolupament d'una política minera insular sostenible.

Article 10. Composició

1. El Consell de la Mineria de les Illes Balears està presidit per la persona titular de la conselleria competent en matèria de mineria o la persona en qui delegui.

2. La composició del Consell s'ha de determinar reglamentàriament.

Quan realitzi funcions consultives i d'assessorament, en formaran part representants de les administracions, entre els quals s'integraran representants dels ajuntaments amb activitat minera, dels diferents consells insulars, de les federacions de municipis, de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, de les organitzacions de defensa del medi ambient, dels col·legis professionals implicats en la matèria minera i, en definitiva, dels agents socioeconòmics afectats per l'activitat minera tals com pedreres, aigües minerals envasades, salines, geotèrmiques i altres.

Quan realitzi funcions decisòries, tal com es determina en l'article 11.2, el Consell de la Mineria estarà format tan sols pels representants de les administracions. En aquestes sessions els representants de les altres entitats seran convidats i tendran veu però no vot.

3. Els membres del Consell són nomenats per la persona titular de la conselleria competent en matèria de mineria, a proposta de les organitzacions representatives i de les diferents institucions.

4. Així mateix, estarà integrat per comitès tècnics composts per personal qualificat pertanyent a les diferents administracions, tant autonòmiques com locals. Com a mínim, comptaran amb representants de l'àmbit competencial de mines i medi ambient del Govern de les Illes Balears, dels diferents consells insulars i de l'àrea urbanística dels ajuntaments afectats. Quan el Consell hagi d'emetre informes vinculants serà preceptiu l'informe previ del comitè tècnic.

5. Dins l'estructura dels comitès tècnics, es crearà una àrea específica de caràcter permanent, la funció de la qual és elaborar informes i propostes a la conselleria competent en matèria de mines per a la restauració o reutilització de les pedreres.

Article 11. Funcions

1. Sens perjudici del que s'estableixi reglamentàriament, corresponen al Consell de la Mineria de les Illes Balears les funcions següents:

- a) Emetre informes sobre els avantprojectes de llei, els projectes de reglaments amb incidència en la mineria i els plans sectorials d'activitats extractives de les Illes Balears.
- b) Informar sobre els projectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei definits per la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears.
- c) Assessorar sobre els plans i els programes amb incidència significativa en el sector miner de les Illes Balears, a petició del president.
- d) Informar sobre tots els assumptes que en matèria minera sotmeti a la seva consideració la conselleria competent en matèria de mineria i els que reglamentàriament se li atribueixin.
- e) Proposar línies d'actuació per al desenvolupament sostenible de l'activitat extractiva.
- f) Contribuir i promoure la restauració o la reutilització de les pedreres, especialment de les que suposin els impactes ambientals i paisatgístics més greus. En aquest sentit, ha de supervisar la restauració efectiva de l'espai afectat per extraccions que, emparant-se en una suposada consideració com a ocasional, hagin vulnerat els límits que estableix l'article 5 d'aquesta llei.
- g) Proposar mesures per millorar la política minera de les Illes Balears, tenint en compte l'entorn proper de la Unió Europea.
- h) Emetre informes i efectuar propostes en matèria de mineria, a iniciativa pròpia o per donar resposta a les demandes del sector.
- i) Col·laborar en els estudis sobre l'evolució de l'activitat extractiva i les seves perspectives.
- j) Formular propostes de bones pràctiques per a l'evolució dels procediments d'extracció i difondre'n les ja existents.
- k) Proposar actuacions per millorar la imatge del sector i el coneixement ciutadà sobre la seva incidència econòmica i social.
- l) Impulsar la comunicació i la coordinació entre la iniciativa pública i privada.
- m) Ser informat anualment respecte dels expedients administratius relatius a autoritzacions, concessions, ampliacions, pròrroques, transmissions i regularitzacions d'explotacions mineres de les Illes Balears.
- n) Ser informat anualment de les sancions imposades en matèria minera.

2. Els informes del Consell de la Mineria seran preceptius i no vinculants, excepte els que emeti sobre plans sectorials d'activitats extractives a les Illes Balears i sobre projectes miners de les seccions C i D, que seran preceptius i vinculants.

CAPÍTOL III

REGISTRE MINER DE LES ILLES BALEARS

Article 12. Registre Miner de les Illes Balears

1. Es crea el Registre Miner de les Illes Balears, en el qual s'han d'inscriure tots els drets miners autoritzats o concedits al territori de les Illes Balears, així com les seves modificacions. La inscripció ha d'incloure, amb el desglossament suficient, el tipus de dret miner, el titular, l'extensió, la delimitació, els establiments de benefici i

instal·lacions auxiliars, la maquinària i qualsevol altre element essencial per a l'activitat minera.

Igualment, s'hi ha d'incloure la pertinent representació gràfica, tant de l'explotació pròpiament dita com, si s'escau, del compliment de les fases del Pla de restauració.

2. Les dades reflectides en el Registre Miner de les Illes Balears són una eina fonamental d'informació i de suport per a la gestió interna i la definició de la política minera de la comunitat autònoma de les Illes Balears i són, amb caràcter general, les úniques vàlides sobre l'extensió o delimitació de drets miners autoritzats o concedits durant el transcurs de la vida de l'explotació.

3. El Registre Miner de les Illes Balears ha de ser públic i ha d'estar integrat dins la informació territorial actualitzada que proporcionen els serveis cartogràfics del Govern de les Illes Balears.

4. Les inscripcions en el Registre Miner de les Illes Balears, tant de les modificacions dels drets miners ja existents en entrar en vigor aquesta llei, com dels que s'autoritzen amb posterioritat, les farà d'ofici l'autoritat minera. Així mateix es faran d'ofici les inscripcions dels drets miners dels quals se sol·liciti la regularització prevista en la disposició transitòria primera d'aquesta llei, una vegada que hi hagi resolució ferma.

TÍTOL III DRETS MINERS

CAPÍTOL I CONCEPTE DE DRET MINER I PROCEDIMENT D'ATORGAMENT

Article 13. Drets miners

1. Els drets miners que s'atorguin o se sol·licitin a les Illes Balears s'han d'ajustar al que disposa aquest títol.

2. Sens perjudici de l'aplicació de la legislació estatal bàsica, fonamentalment la Llei 22/1973 i el Reial Decret 2857/1978, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament general per al règim de la mineria, i la normativa concordant, ateses les característiques especials de l'activitat minera balear, pràcticament centrada en l'explotació de pedreres, s'apliquen les previsions del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears, aprovat pel Decret 61/1999, de 28 de maig, i de la normativa sectorial vigent mentre no s'hagin aprovat els Plans Directors Insular, de Pedreres.

3. Són drets miners regulats en la legislació específica minera els següents:

- a) Les autoritzacions d'aprofitament si es tracta de recursos de la secció A, com també les seves ampliacions.
- b) Les autoritzacions i les concessions d'aprofitament de recursos de la secció B, com també les seves ampliacions.
- c) Els permisos d'exploració, els permisos d'investigació i les concessions d'explotació si es tracta de jaciments o recursos de les seccions C i D, com també les seves ampliacions.

4. Amb les particularitats que preveu aquesta llei, s'estableix un procediment unitari i integrat per atorgar tots els drets miners en el territori de les Illes Balears, amb independència del tipus de recurs i de l'activitat minera desenvolupada.

5. L'atorgament d'una autorització, un permís o una concessió per a exploració, investigació, aprofitament o explotació de jaciments minerals i recursos geològics, s'entén sens perjudici de tercer i no exclou la necessitat d'obtenir les altres autoritzacions i requisits que, d'acord amb la normativa vigent, siguin necessaris.

Article 14. Òrgan miner competent

1. Sens perjudici de les funcions que aquesta llei atribueix al Consell de Govern de les Illes Balears en l'article 6, l'òrgan miner competent o l'autoritat minera és la persona titular de la conselleria que tenguí atribuïdes les competències en matèria de mines de la comunitat autònoma de les Illes Balears, a qui correspon atorgar els drets miners, autoritzar-ne les modificacions, les transmissions i les pròrrogues, i, si escau, declarar-ne la caducitat.

2. L'òrgan miner competent ha de vetllar perquè l'atorgament dels drets miners respecti les prescripcions de la normativa minera, d'aigües, ambiental, agrària i d'ordenació del territori, com també qualsevol altra que hi sigui aplicable.

3. En cas d'aprofitaments immediats directament associats a projectes d'obres públiques i que no impliquin benefici de recursos al territori de les Illes Balears, correspon autoritzar-los a l'òrgan competent per aprovar el projecte de construcció corresponent, qualsevol que sigui el sistema d'execució, mitjançant el compliment de les prescripcions d'aquesta llei i de la normativa de seguretat minera. Les autoritzacions hauran de fixar l'obligació de restaurar els terrenys afectats.

4. L'òrgan competent per aprovar el projecte de construcció corresponent ha de notificar a la conselleria competent en matèria de mines l'inici i la finalització dels treballs esmentats en l'apartat anterior, i anualment ha d'informar de les quantitats de materials extrets.

5. Sens perjudici de l'exercici propi de les competències que té assignades, l'òrgan miner pot sol·licitar la col·laboració d'entitats col·laboradores de l'Administració i d'organismes de control autoritzats, d'acord amb la normativa vigent.

L'actuació d'aquestes entitats en l'àmbit de l'administració minera pot ser desplegada reglamentàriament.

Article 15. Sol·licituds de drets miners

1. Les sol·licituds de drets miners s'han de presentar en suport de paper degudament foliades i enquadernades, acompanyades d'un índex descriptiu del contingut i en tantes còpies en format digital com l'autoritat minera exigeixi. En tot cas, com a mínim, s'ha de presentar la documentació següent:

- a) El model normalitzat de sol·licitud.
- b) La documentació que acrediti que la persona sol·licitant compleix els requisits que exigeix la legislació minera per poder ser titular de drets miners, especialment quant a la disponibilitat dels terrenys durant el temps previst d'explotació sol·licitada, i un informe de la seva solvència econòmica i tècnica i de viabilitat del projecte.
- c) Un projecte d'explotació (tom I), que han de signar els titulats universitaris que es determinen en l'article 117.2 i 3 de la Llei 22/1973, de mines, que ha de contenir la documentació següent:

- 1r. Una memòria, que ha de comprendre el projecte d'exploració, investigació o explotació i els projectes d'instal·lacions mineres i processos productius, el contingut dels quals es pot establir reglamentàriament.
 - 2n. Un pla de cessament i d'abandonament d'activitats mineres.
 - 3r. Un calendari d'execució i pressupost.
 - 4t. Els plànols.
 - 5è. La documentació annexa següent:
 - I. Geologia del dipòsit.
 - II. Estudi geotècnic.
 - III. Estudi hidrològic i estudi hidrogeològic que valori la possible afecció potencial al domini públic hidràulic subterrani i plantegi les mesures de prevenció necessàries.
 - IV. Instal·lacions
 - 6è. Un pressupost de les despeses prèvies a l'engegada de l'activitat i del primer any d'explotació.
 - 7è. Un estudi econòmic i financer.
 - 8è. Un programa d'execució d'instal·lacions.
 - d) Un pla de restauració (tom II), que ha de signar un tècnic o tècnica competent segons la legislació vigent, de l'espai afectat per les activitats mineres. La restauració s'ha d'executar per fases, des de l'inici mateix de l'explotació. Aquest pla ha de disposar d'un índex i dels continguts especificats en la legislació vigent, i almenys de la documentació següent:
 - 1r. La descripció de l'entorn.
 - 2n. Les mesures previstes per rehabilitar l'espai natural.
 - 3r. Les mesures previstes per rehabilitar els serveis i les instal·lacions.
 - 4t. El pla de gestió de residus.
 - 5è. El calendari i el pressupost de la restauració, que ha de contenir les fases seqüenciades de la restauració.
 - 6è. La documentació gràfica i planimètrica, utilitzant la millor tecnologia disponible, de com han de quedar finalment els terrenys després de la restauració.
 - e) Qualsevol altra documentació (tom III) i informació acreditativa del compliment dels requisits que estableix la legislació sectorial i mediambiental aplicable.
 - f) El document de seguretat i salut, que ha de ser redactat per un titulat universitari de mines (tom IV).
 - g) En cas de drets miners sotmesos a l'avaluació ambiental, un estudi ambiental amb el contingut que estableix la legislació vigent per trametre'l a l'òrgan ambiental corresponent (tom V).
2. A la sol·licitud dels drets miners, s'hi ha d'adjuntar una memòria amb el resum de totes les indicacions especificades en els paràgrafs anteriors, per facilitar-ne la comprensió a l'efecte del tràmit d'informació pública.
 3. També s'ha de presentar qualsevol altra documentació que estableixi reglamentàriament l'autoritat minera.
 4. En els projectes subjectes a tràmit ambiental definits per la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, la direcció general competent en matèria de mines ha d'emetre un informe tècnic sobre la idoneïtat del projecte que, juntament amb tota la

documentació presentada, s'ha d'enviar al Consell de la Mineria de les Illes Balears, el qual podrà fer-hi les observacions que consideri pertinents.

5. En les sol·licituds de nous drets miners situats fora de les zones de localització de recursos d'interès miner en el Pla director sectorial de pedreres vigent en què sigui necessària la declaració d'interès general, el consell insular ha d'emetre un informe preceptiu i vinculant. Aquest informe suplirà la declaració d'interès general. Si l'informe no s'emet en el termini de tres mesos comptadors des de la data de recepció de la sol·licitud, s'entendrà favorable i tampoc no serà necessària la declaració d'interès general.

Article 16. Sol·licituds de drets miners a zones de rellevància ambiental

1. No es poden autoritzar noves pedreres ni, en mineria metàl·lica, l'ús de tècnica a cel obert, a l'àmbit de les àrees d'especial protecció d'interès a la comunitat autònoma de les Illes Balears, delimitades per la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic vigent.

Tampoc no es permeten extraccions d'arena ni el manteniment de les ja existents:

- a) A l'àmbit de les ANEI (àrees naturals d'especial interès) declarades per l'esmentada llei.
- b) Als sistemes dunars litorals delimitats en el mapa geològic d'Espanya, elaborat per l'Institut Geològic i Miner d'Espanya.

2. A la resta de sol·licituds de drets miners ubicats en àrees d'especial protecció, definides per la Llei 1/1991, o a llocs de rellevància ambiental, definits per la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental, o la normativa de protecció ambiental que la substitueixi, a més de la documentació descrita en l'article anterior, el promotor ha de presentar un document d'avaluació adequada per analitzar la repercussió de les activitats en l'espai protegit.

Les sol·licituds s'han de tramitar d'acord amb les previsions d'aquesta llei, i amb compliment dels requisits que estableix la normativa europea sobre hàbitats, amb les mesures compensatòries que corresponguin, de conformitat amb els requisits de la legislació ambiental aplicable. Paral·lelament, s'ha de sol·licitar l'avaluació d'impacte ambiental.

3. Una vegada que s'hagi presentat la documentació relativa a la sol·licitud de drets miners a zones d'especial protecció i a llocs de rellevància ambiental, la conselleria competent en matèria de mineria l'ha de trametre a l'òrgan ambiental, que ha d'informar sobre l'avaluació adequada.

4. ²La direcció general competent en matèria de mines, atesa la declaració d'impacte ambiental o l'informe d'impacte ambiental de l'òrgan ambiental, ha d'elaborar un informe tècnic sobre la idoneïtat del projecte, que, juntament amb tota la documentació relativa a l'avaluació de l'òrgan ambiental, ha de trametre al Consell de la Mineria de les Illes Balears, el qual pot fer-hi les observacions que consideri pertinents.

5. En el cas que l'informe de l'òrgan ambiental sigui favorable, l'òrgan substantiu ha de continuar el procediment.

6. En el cas que l'informe de l'òrgan ambiental sigui desfavorable i en circumstàncies excepcionals, a instàncies del promotor, es podrà continuar la

² Apartat modificat per la Llei 12/2016, de 17 d'agost, esmentada en la nota 1.

tramitació seguint el procediment establert per a la resolució de discrepàncies en l'article 36.2.a) de la Llei 11/2006, sempre que es respectin les garanties procedimentals establertes en les disposicions europees de protecció ambiental i amb la consulta prèvia a la Comissió Europea. En tot cas, es requereix que no hi hagi solucions alternatives i que el pla o projecte s'hagi d'executar per raons imperioses d'interès públic de primer ordre. En aquest cas, cal aplicar mesures de compensació.

La resolució de continuació ha d'establir les disposicions necessàries en relació amb la protecció ambiental, que s'han d'incorporar al projecte.

Article 17. Condicions especials de la sol·licitud de drets miners de la secció A

A més de la documentació exigida en l'article 15 d'aquesta llei, a la sol·licitud de drets miners de la secció A s'ha d'adjuntar la documentació que acrediti el dret de l'aprofitament quan el jaciment estigui en terrenys de propietat privada, de conformitat amb la legislació específica de mines. Quan el jaciment estigui en terrenys de propietat pública, és necessari el títol que habilita de l'administració titular.

Article 18. Obertura de noves pedreres i les seves instal·lacions

1. Si se sol·licita l'autorització o la concessió per explotar un recurs miner de les seccions A o C que sigui una pedrera, el promotor ha de presentar, juntament amb la documentació descrita en els articles anteriors, un estudi, redactat per un tècnic competent, sobre la viabilitat econòmica de la nova pedrera i un certificat emès per un tècnic competent sobre la situació de la pedrera en relació amb les àrees incloses en les de localització de recursos d'interès miner, segons el Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears vigent en el moment de la sol·licitud.

2. Per a l'autorització o la concessió d'aquestes noves explotacions s'han de considerar els criteris de prioritat següents:

- a) Que es trobin a les zones incloses dins la localització de recursos d'interès miner segons els plans directors sectorials corresponents.
- b) L'ampliació de pedreres actives.
- c) La reexplotació de pedreres caducades.
- d) La possibilitat de recórrer a la substitució d'un material per un altre.

Article 19. Condicions especials de la sol·licitud de drets miners sobre jaciments d'origen no natural, estructures subterrànies i similars

A més de la documentació exigida en l'article 15 d'aquesta llei, la sol·licitud de drets miners sobre jaciments d'origen no natural, estructures subterrànies i similars ha d'exigir la declaració prèvia de la seva qualificació com a recursos de la secció B, que ha de dur a terme l'òrgan miner competent.

Article 20. Modificacions i ampliacions d'autoritzacions d'aigües minerals i termals

1. En la sol·licitud d'ampliació del reconeixement d'una nova font o captació subterrània dins d'un perímetre de protecció ja atorgat, s'ha d'acreditar que l'aigua procedeix del mateix aquífer i que la seva composició fisicoquímica és similar, segons el criteri de constància química que figura en l'autorització existent.

2. L'acreditació a què es refereix l'apartat anterior es pot dur a terme mitjançant una anàlisi, segons el procediment establert en la Llei 22/1973, o qualsevol altre

procediment que deixi constància fefaent de la identitat de l'aqüífer i de la composició fisicoquímica similar de l'aigua.

3. En cas que la nova captació o l'aprofundiment de l'existent suposin la captació d'un altre aquífer diferent, s'ha d'iniciar un nou expedient de declaració mineral o termal de les aigües.

4. L'autorització de modificació del cabal màxim que s'ha d'aprofitar i de les condicions que el regulen correspon a l'autoritat minera, amb l'informe previ i favorable de l'òrgan competent en matèria de recursos hídrics.

Article 21. Explotacions de salines

Les autoritzacions d'explotacions de salines, les ha d'atorgar l'òrgan miner competent. En tot cas, qualsevol modificació de l'autorització, incloent-hi els treballs de manteniment, s'ha de presentar a l'òrgan miner perquè l'autoritzi, amb l'informe previ corresponent de l'òrgan ambiental competent.

Article 22. Ocupació de terrenys per a l'aprofitament de recursos de la secció B

1. La persona titular d'una autorització d'aprofitament de recurs de la secció B té dret a l'ocupació temporal o a l'expropiació forçosa dels terrenys necessaris per ubicar-hi els treballs, les instal·lacions i els serveis.

2. Si no hi ha normativa autonòmica i sens perjudici de l'aplicació de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954, s'ha d'aplicar la normativa estatal en matèria de mineria.

Article 23. Condicions especials de la sol·licitud de drets miners de recursos de la secció C

1. *De forma excepcional pot declarar-se la registrabilitat per als recursos miners de la secció C a sol·licitud de l'interessat i si s'acredita la disponibilitat dels terrenys i el compliment de la resta de condicions exigides en els punts següents.*³

2. Les explotacions mineres d'aprofitament de recursos de la secció C, *a més de la prèvia declaració de zona registrable,*⁴ necessiten, en el cas de noves concessions, ampliacions o pròrroques de les existents, l'informe favorable del Consell de la Mineria.

3. En el moment de la sol·licitud s'ha d'acreditar la disponibilitat sobre els terrenys, almenys pel temps pel qual se sol·licita la concessió, ampliació o pròrroga.

A la sol·licitud s'han d'adjuntar, a més de la documentació descrita en els articles 15 i 16 d'aquesta llei, *i de la sol·licitud de registrabilitat,*⁵ els documents següents:

- a) Una memòria descriptiva de l'explotació que es duu a terme, que ha de signar una persona titulada universitària de mines i en la qual s'han de detallar les

³ Aquest apartat ha estat afectat per l'Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat-Comunitat Autònoma de Illes Balears, de 3 de desembre de 2014, esmentat en la nota 1, així com pel Recurs d'inconstitucionalitat núm. 4051-2015, esmentat en la nota 1, d'acord amb el qual, «[...] se ha invocado el art. 161.2 de la Constitución, lo que produce la suspensión de la vigencia y aplicación del precepto impugnado desde la fecha de interposición del recurso —7 de julio de 2015—, para las partes del proceso, y desde la publicación del correspondiente edicto en el *Boletín Oficial del Estado* para los terceros.». Posteriorment, la STC 260/2015, de 3 de desembre, esmentada en la nota 1, ha declarat aquest apartat inconstitucional i nul.

⁴ Incís declarat inconstitucional i nul per la STC 260/2015, de 3 de desembre, esmentada en la nota 1.

⁵ Ídem nota anterior.

labors, les instal·lacions i els serveis que s'han de fer i que es considerin imprescindibles per a l'aprofitament racional del recurs.

- b) Els plànols detallats de l'explotació, que han d'incloure els terrenys que es pretén explotar.
- c) La relació de les inversions fetes en instal·lacions i treballs efectuats.
- d) Les produccions que s'hagin aconseguit, si s'escau, com també les que s'hagin d'obtenir, amb indicació de les aplicacions i les finalitats.

4. *Una vegada feta la tramitació, si els informes vinculants són favorables, la conselleria competent en matèria de mineria remetrà l'expedient al Consell de Govern per a la seva declaració de zona registrable, si ho considera pertinent.*⁶

Article 24. Condicions especials de la sol·licitud d'aprofitament de recursos geotèrmics

1. Per a una sol·licitud de recursos d'aprofitament geotèrmic s'ha de presentar davant l'autoritat minera, a més del projecte, segons l'article 15 d'aquesta llei, l'autorització corresponent d'obra subterrània i la concessió d'aprofitament d'aigües subterrànies i d'abocament, aquesta darrera si escau, emeses per l'òrgan competent en matèria de recursos hídrics o, si pertoca, acreditació d'haver-les sol·licitat.

Per atorgar el dret miner d'aprofitament de recursos geotèrmics és imprescindible acreditar l'obtenció de l'autorització i la concessió abans esmentades.

2. Sempre que es tracti de jaciments de baixa entalpia, i amb l'informe tècnic favorable de la direcció general competent en matèria de mines, es poden fer labors mineres d'explotació de recursos geotèrmics a distàncies inferiors a quaranta metres d'edificis i conduccions d'aigua; inferiors a cent metres de brolladors, canals, sèquies i abeuradors o fonts públiques, i dins els perímetres de protecció de banys o aigües mineromedicinals o mineroindustrials o termals.

En aquest cas, amb la sol·licitud i la documentació general prevista en l'article 15, el promotor ha de presentar una memòria completa, amb la descripció i la justificació dels vessants ambientals, tècnics i de seguretat corresponents.

Article 25. Tramitació dels expedients d'ocupació de terrenys i similars

1. La tramitació dels expedients d'ocupació temporal i altres danys i els d'expropiació forçosa, derivats de les situacions descrites en els articles anteriors, s'han de dur a terme de conformitat amb la Llei d'expropiació forçosa en tot el que no prevegi la normativa estatal en matèria de mineria.

2. Les remissions generals de l'apartat anterior també s'han d'aplicar respecte dels titulars de permisos d'exploració, adjudicatari de la fase exploratòria en una reserva o dels titulars d'un permís d'investigació i adjudicatari de la investigació d'una zona amb reserva, amb relació a situacions d'ocupació de terrenys i supòsits similars.

Article 26 Esmena de les sol·licituds

Si la sol·licitud d'iniciació no compleix els requisits que estableix aquesta llei, s'ha de requerir la persona interessada perquè, en el termini de deu dies, esmeni la falta o aporti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considerarà que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia motivada.

⁶ Apartat declarat inconstitucional i nul per la STC 260/2015, de 3 de desembre, esmentada en la nota 1.

Article 27. Informe municipal preceptiu

1. L'ajuntament o els ajuntaments dins l'àmbit territorial dels quals s'ubiqui el projecte de dret miner han d'emetre un informe sobre les qüestions de competència municipal. A aquest efecte, l'òrgan miner ha de trametre una còpia digital del projecte presentat a l'ajuntament afectat, que disposa d'un termini d'un mes comptador des que l'hagi rebut per emetre l'informe esmentat.

2. En cas de no emetre l'informe en el termini previst, es poden prosseguir les actuacions. Si l'informe és emès fora de termini, però rebut abans de l'atorgament dels drets miners, l'òrgan miner competent ha de valorar-lo en la resolució.

3. Si l'informe municipal és desfavorable, sempre que l'òrgan competent el rebi abans de l'atorgament dels drets miners, i si aquest està disconforme, excepcionalment, ha d'elevat l'expedient al Consell de Govern, que pot autoritzar motivadament la continuació del procediment, amb les condicions que consideri adequades, que s'han d'incorporar al projecte.

Article 28. Informació pública

1. Si se sol·licita un dret miner o una modificació substancial d'un dret miner ja existent, una vegada presentada la documentació d'acord amb el que estableixen els articles anteriors, s'ha d'obrir un període d'informació pública que no ha de ser inferior a trenta dies.

2. La previsió de l'apartat anterior no s'ha d'aplicar en els supòsits que regula la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, atès que ja s'haurà dut a terme el període d'informació pública esmentat.

3. L'òrgan miner competent ha de trametre una còpia de l'expedient a les altres administracions afectades perquè es puguin pronunciar sobre les matèries de la seva competència en un termini màxim d'un mes.

Article 29. Compatibilitat amb drets miners preexistents i altres usos d'interès públic

1. Si la sol·licitud d'un dret miner afecta un dret miner preexistent o altres usos d'interès públic, l'òrgan miner competent s'ha de pronunciar sobre la seva compatibilitat o incompatibilitat, com també sobre la seva prevalença, mitjançant el procediment que reglamentàriament s'estableixi.

2. Per a això, ha de tenir en compte els criteris següents:

- a) La viabilitat i l'interès econòmic de la sol·licitud, d'acord amb la memòria presentada.
- b) La incidència en l'entorn natural i social, el paisatge i el medi rural.
- c) La repercussió sobre altres infraestructures d'interès públic existents al territori afectat.

3. Si considera que la sol·licitud és incompatible amb un altre dret miner preexistent, l'òrgan miner competent ha de dictar una resolució motivada que determini quin és el dret miner de més interès o utilitat pública, que serà el prevalent.

Article 30. Tràmit d'audiència

1. Una vegada emesos els informes preceptius o, si escau, transcorregut el termini corresponent sense que s'hagin emès, s'ha de donar audiència a les persones

interessades perquè formulin les al·legacions o aportin les informacions i els documents que considerin pertinents en el termini màxim de trenta dies.

2. Si abans de vèncer el termini les persones interessades manifesten la seva decisió de no efectuar al·legacions ni aportar nous documents o justificacions, el tràmit s'ha de considerar complet.

Article 31. Resolució

1. L'òrgan miner competent ha de dictar i notificar la resolució motivada que posa fi al procediment en el termini màxim de devuit mesos des de la sol·licitud i ha d'incorporar, si escau, les condicions que resultin dels informes preceptius.

2. La resolució que atorgui el dret miner pot imposar les condicions necessàries per a la seva adequació o compatibilitat amb altres interessos dignes de protecció.

Amb les condicions que, si s'escau, siguin procedents, la resolució també pot incloure l'autorització d'establiments de benefici, sempre que hi hagi una unitat productiva i d'ubicació física de les instal·lacions.

3. Si transcorregut el termini màxim de devuit mesos no s'ha notificat la resolució expressa, operarà el silenci administratiu.

Article 32. Notificació i publicitat

1. La notificació s'ha d'efectuar a les persones interessades, a l'ajuntament en el terme del qual se situï el projecte miner, als diferents òrgans que han emès els informes preceptius i, si escau, als altres òrgans administratius que siguin competents.

2. L'atorgament dels drets miners s'ha d'inscriure en el Registre Miner de les Illes Balears, regulat en l'article 12 d'aquesta llei.

3. Si es tracta de drets miners referits a les seccions C i D, la resolució s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Article 33. Vinculació del planejament municipal

1. Una vegada que l'ajuntament afectat hagi rebut la notificació de l'autorització o la concessió del dret miner, ha d'iniciar la tramitació de la corresponent modificació puntual del seu planejament, regulada en la normativa urbanística d'aplicació, incorporant en l'àmbit del sòl delimitat en l'autorització minera la qualificació que només admeti l'ús extractiu. Una vegada incorporada al planejament, no és necessària la declaració d'interès general.

2. Si l'adaptació del planejament urbanístic no es produeix en un termini de sis mesos des que s'hagi rebut la notificació a què fa referència l'apartat anterior, el consell insular corresponent s'ha de subrogar en les competències municipals per redactar-la i tramitar-la. Tampoc en aquest supòsit no és necessària la declaració d'interès general.

3. L'autorització d'activitat municipal està gravada amb una prestació compensatòria, tal com estipula l'article 17 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears.

4. Les determinacions del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears o de qualsevol altre pla sectorial que reguli l'activitat extractiva a les Illes Balears, són aplicables directament i prevalen sobre les de planejament urbanístic de qualsevol administració, que han de ser objecte d'adaptació.

CAPÍTOL II

CONTINGUT DELS DRETS MINERS

Article 34. Contingut dels drets miners

1. La resolució d'atorgament d'un dret miner ha d'incloure el contingut mínim següent:

- a) Les condicions imposades per l'òrgan miner competent per a l'exercici de les activitats d'exploració, investigació i explotació, com també per als establiments de benefici.
- b) L'extensió i la delimitació.
- c) El termini de vigència i les condicions de pròrroga, si escau.
- d) La constitució de les garanties obligatòries.
- e) Les prescripcions que garanteixin, si escau, la protecció dels recursos naturals.
- f) Les mesures relatives al tancament definitiu i a l'abandonament de l'explotació.
- g) Qualsevol altra mesura o condició que determini la legislació sectorial aplicable.

2. Els drets miners han de contenir, a més, quan ho exigeixi la normativa aplicable, la documentació següent:

- a) La declaració d'impacte ambiental o altres figures d'avaluació ambiental.
- b) Les condicions preventives i de control necessàries en matèria d'accidents greus.
- c) Les condicions d'activitat dels establiments de benefici vinculats a les activitats mineres.

Article 35. Vigència temporal dels drets miners

1. Les autoritzacions mineres per a recursos de les seccions A i B s'han d'atorgar pel període previst en el projecte d'explotació corresponent. En tot cas, es poden prorrogar d'acord amb les previsions de l'article 36 següent.

2. La durada de l'autorització per a recursos de les seccions A i B no pot excedir del temps pel qual el peticionari tenguí acreditat el dret d'aprofitament.

3. Els permisos d'exploració s'han d'atorgar per un termini màxim d'un any.

4. Els permisos d'investigació s'han d'atorgar per un període màxim de tres anys.

5. Les concessions d'explotació minera s'han d'atorgar per un període de trenta anys.

6. La caducitat dels drets miners es regula en aquesta llei i en la normativa estatal en matèria de mineria.

Article 36. Pròrroga de drets miners

1. Transcorregut el termini màxim de vigència dels permisos d'exploració i dels permisos d'investigació, es poden prorrogar per períodes successius, de conformitat amb el que disposa la legislació general.

2. Les autoritzacions mineres per a recursos de les seccions A i B es poden prorrogar per períodes de fins a deu anys, amb un límit màxim de trenta anys.

3. Les concessions d'explotació minera per a recursos de la secció C es poden prorrogar per períodes successius de trenta anys, fins a un màxim de noranta anys.

4. La pròrroga dels drets miners no pot suposar mai una alteració substancial de les condicions dels drets miners vigents.

5. Per tramitar la sol·licitud de pròrroga és imprescindible que la persona titular de l'explotació garanteixi adequadament el compliment de les obligacions de restauració,

que han de suposar sempre una actualització de l'import de l'aval o la garantia que s'hagi constituït amb aquesta finalitat.

6. Si la persona titular de l'explotació no és la propietària dels terrenys, ha d'acreditar la seva disponibilitat almenys durant el temps de pròrroga sol·licitat.

7. La persona titular de les autoritzacions de les seccions A i B ha de sol·licitar la pròrroga amb una antelació mínima de dotze mesos. En el cas de les concessions d'explotació de la secció C, ha de sol·licitar la pròrroga amb una antelació mínima de tres anys abans de vèncer el termini de vigència dels drets miners.

8. La persona titular dels permisos d'exploració ha de sol·licitar la pròrroga amb una antelació mínima de tres mesos abans de vèncer el termini de vigència d'aquests permisos.

9. La persona titular dels permisos d'investigació ha de sol·licitar la pròrroga amb una antelació mínima de sis mesos abans de vèncer el termini de vigència dels permisos.

10. El termini per resoldre les sol·licituds de pròrroga dels permisos d'exploració i investigació és de sis mesos i es computarà des de la data de la sol·licitud. La falta de resolució en aquest termini tindrà efectes denegatoris de la sol·licitud per silenci administratiu.

Article 37. Pròrroga d'autoritzacions de les seccions A i B

1. Les autoritzacions d'aprofitament que siguin autoritzacions de recursos de les seccions A i B es poden prorrogar d'acord amb les previsions regulades en els articles 35 i 36 d'aquesta llei.

2. A la sol·licitud s'ha d'adjuntar una modificació del projecte de restauració i un projecte general d'explotació per al següent període amb l'ús de tècniques d'explotació, tractament i benefici adequades al progrés tecnològic, i amb un càlcul de reserves, amb un informe emès pel director facultatiu responsable, en el qual:

- a) Ha d'acreditar la continuïtat del recurs explotat.
- b) En cas contrari, ha de justificar que no s'han pogut explotar totes les reserves concedides pel període aprovat fins avui i que el temps de pròrroga sol·licitat es correspon amb el temps necessari per a l'explotació de les reserves esmentades.

3. Correspon a l'òrgan miner competent resoldre l'expedient de pròrroga en el termini de dotze mesos des de la sol·licitud. La falta de resolució en aquest termini tindrà efectes denegatoris de la sol·licitud per silenci administratiu. En aquest cas, s'han de reprendre les tasques exclusivament de restauració del pla de restauració aprovat, amb les prescripcions que ordeni l'autoritat minera.

Article 38. Pròrroga de concessions de les seccions C i D

1. Les sol·licituds de pròrroques relatives a concessions d'explotació de recursos de les seccions C i D s'han de tramitar segons el que estableix aquest article i d'acord amb les previsions dels articles 35 i 36 d'aquesta llei.

2. A la sol·licitud de cada pròrroga, el concessionari hi ha d'adjuntar una modificació del projecte de restauració i un projecte general d'explotació per al següent període amb l'ús de tècniques d'explotació, tractament i benefici adequades al progrés tecnològic, i amb un càlcul de reserves.

3. A l'efecte de justificar la pròrroga, s'ha de presentar un informe emès pel director facultatiu responsable, en el qual:

- a) Ha d'acreditar la continuïtat del recurs explotat o el descobriment d'un nou recurs.
- b) En cas contrari, ha de justificar que no s'han pogut explotar totes les reserves concedides pel període aprovat fins avui i que el temps de pròrroga sol·licitat es correspon amb el temps necessari per a l'explotació de les reserves esmentades.

4. Correspon a l'òrgan miner competent resoldre l'expedient de pròrroga en el termini de dotze mesos des de la sol·licitud. La falta de resolució en aquest termini tindrà efectes denegatoris de la sol·licitud per silenci administratiu. En aquest cas, s'han de reprendre les tasques exclusivament de restauració del pla de restauració aprovat, amb les prescripcions que ordeni l'autoritat minera.

Article 39. Ampliacions d'autoritzacions de recursos miners

1. El procediment per ampliar la superfície autoritzada i les seves instal·lacions, en allò que no regula aquesta llei, ha de ser el que preveu la normativa bàsica estatal i autonòmica.

Les autoritzacions mineres s'han d'atorgar pel període previst en el projecte d'explotació corresponent, inclosa la restauració de les àrees afectades, si escau, i no poden excedir d'aquell per al qual la persona sol·licitant tengui acreditat el dret d'aprofitament. En el cas de les ampliacions, a més de la documentació establerta en l'article 15, s'han d'acreditar la necessària continuïtat en superfície, la viabilitat tècnica i econòmica de l'ampliació i els mitjans i el personal prevists.

2. L'òrgan miner ha de resoldre la sol·licitud d'ampliació en el termini màxim de dotze mesos comptadors des de la data de la sol·licitud. La falta de resolució en aquest termini tindrà efectes denegatoris per silenci administratiu.

CAPÍTOL III GARANTIES FINANCERES

Article 40. Garanties financeres

1. La persona titular d'un dret miner ha de constituir una garantia suficient en el termini de dos mesos comptadors des que se li hagi notificat l'atorgament, i és responsable de mantenir-la en els termes prevists en els apartats següents.

2. L'autoritat minera ha d'establir la quantia de la garantia, que s'ha de fixar tenint en compte l'impacte ambiental de les labors mineres i l'ús futur dels terrenys que s'han de rehabilitar. Aquesta quantia és el resultat de la suma de la garantia per a la rehabilitació de l'espai natural afectat per l'explotació, la preparació, la concentració i el benefici de recursos minerals, i de la garantia per al compliment de les condicions imposades en l'autorització del pla de restauració per a la gestió i la rehabilitació de l'espai natural afectat per les instal·lacions de residus miners, de manera que, si és necessari, tercers persones independents i degudament qualificades puguin avaluar i efectuar qualsevol treball de rehabilitació necessari.

3. La garantia s'ha de revisar a sol·licitud de la persona interessada, d'acord amb els treballs de rehabilitació de les superfícies afectades completament acabats.

Atès que l'execució de la restauració s'ha de fer per fases, des del començament mateix de l'explotació, la garantia financera per a la seva realització també pot ser

dipositada per fases, sempre que es garanteixi efectivament la restauració de l'espai que ha estat explotat en cada fase.

S'han de justificar les fases de la rehabilitació prevista i s'han de fer les devolucions parcials corresponents als treballs de restauració acabats adequadament.

En tot cas, els plans de restauració i d'explotació s'han de coordinar de manera que els treballs de rehabilitació es duguin a terme tan avançadament com sigui possible a mesura que s'efectuï l'explotació. No es pot autoritzar cap fase d'explotació sense que estigui degudament restaurada la fase anterior.

Únicament s'ha d'autoritzar l'inici de la rehabilitació al final de la vida de l'explotació en casos degudament justificats i documentats a l'efecte de poder dur a terme tècnicament l'explotació.

4. L'autoritat minera ha de fixar la garantia d'acord amb els paràmetres següents:
 - a) La garantia, en qualsevol explotació minera, ha de representar, com a mínim, una quantia inicial de 7.000 euros.
 - b) A partir d'aquest import, la garantia ha de representar, com a mínim, la quantia més elevada:
 - 1r. De calcular 7.000 euros per hectàrea de superfície afectada o, si escau, la part proporcional.
 - 2n. D'aplicar el resultat de multiplicar 0,40 € per cada metre cúbic que s'ha d'explotar (0,40 €/m³).
 - c) En el cas de recursos geotèrmics de baixa entalpia i de recursos de la Secció B, no s'ha d'aplicar un mínim per a la garantia de restauració, sinó que l'estableix l'òrgan miner, atesa l'envergadura del projecte.

5. La persona titular de l'explotació assumeix l'obligació d'actualitzar la fiança cada tres anys durant la vigència de la concessió o l'autorització de l'explotació, d'acord amb la variació anual de l'índex de preus al consum a les Illes Balears, en un període no superior a trenta dies des que s'hagi publicat.

L'incompliment d'aquesta obligació representa una infracció que s'ha de sancionar d'acord amb el règim sancionador del títol VI d'aquesta llei.

6. Quan una administració pública sigui titular d'un dret miner i l'exploti directament, l'autoritat minera pot eximir-la de presentar garanties.

Article 41. Constitució de les garanties financeres⁷

Els mitjans de constitució de garanties financeres són els següents:

- a) Dipòsit en metàl·lic o en deute públic de l'Estat o de la comunitat autònoma de les Illes Balears.⁸
- b) Aval solidari i sense condicions prestat per algun banc, caixa d'estalvis, cooperativa de crèdit o establiment financer de crèdit, autoritzats per operar a Espanya.
- c) Contractes d'assegurances que cobreixin la responsabilitat civil de l'entitat explotadora derivada de l'incompliment del que disposa el pla de restauració autoritzat. En tot cas, la pòlissa de l'assegurança ha d'establir les obligacions de l'explotador que recull aquesta llei, incloent-hi l'actualització de l'import relativa

⁷ Als efectes d'aplicació d'aquest article, cal tenir en compte els acords de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat–Comunitat Autònoma de Illes Balears, esmentats en la nota 1.

⁸ Lletre modificada per la Llei 12/2015, de 29 de desembre, esmentada en la nota 1.

a l'execució del pla de restauració i les possibles restauracions parcials del terreny.

Article 42. Devolució de les garanties

1. La devolució de la fiança o la cancel·lació de l'aval s'ha de tramitar una vegada que l'autoritat minera hagi constatat que els plans de restauració han acabat correctament.

2. En qualsevol cas, abans de la devolució de les garanties, és necessari que l'explotador presenti un informe d'una entitat col·laboradora de l'administració acreditada justificatiu que s'ha completat la restauració d'acord amb el pla de restauració aprovat.

3. D'acord amb les previsions de l'article 40.3 d'aquesta llei, es poden tramitar devolucions parcials sempre que s'acrediti que les superfícies afectades s'han restaurat correctament.

4. La reutilització d'una pedrera activa és una modificació del pla de restauració i, per tant, l'autoritat minera pot autoritzar la modificació o, si el projecte no s'inclou en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, la devolució de la garantia.

TÍTOL IV CONTINGUT I TRANSMISSIÓ DELS DRETS MINERS I DE LA RESTAURACIÓ

Article 43. Contingut

Corresponen a l'explotador que ha sol·licitat i obtingut l'autorització o la concessió d'explotació corresponent els drets miners que hi són inherents, en l'extensió i amb les condicions, la vigència i els requisits que s'hagin determinat en la resolució administrativa d'atorgament, i sempre amb compliment de les disposicions estatals i autonòmiques vigents i amb subjecció al que preveu aquest títol.

Article 44. Obligacions dels explotadors autoritzats

Els explotadors estan subjectes a les obligacions següents:

- a) Han de començar l'activitat minera en la forma que prescriuen els articles 18 i 70 de la Llei 22/1973.
- b) Han de mantenir l'activitat minera. Qualsevol suspensió, total o parcial, s'ha de comunicar en un termini màxim de tres dies a l'autoritat minera, que ha de decidir si és procedent o no.
- c) Els titulars d'explotacions, incloses les seccions A, C i D, excepte els titulars de jaciments geotèrmics de baixa entalpia, han de presentar el primer trimestre de cada any un pla de labors perquè l'autoritat minera competent l'aprovi, en el marc de la legislació bàsica de mines, amb un informe favorable d'una entitat col·laboradora de l'administració quant al compliment de la Llei de mines, que ha de confrontar el pla de labors presentat sobre el terreny.

L'aprovació del pla de labors s'ha de tramitar, mentre no es desplegui reglamentàriament, d'acord amb les previsions de la normativa estatal en matèria de mineria. En tot cas, la manca de resolució expressa sobre el pla de labors presentat no empara mai una modificació de l'autorització o l'ampliació

- del dret miner existent o qualsevol altre benefici sobre la situació anterior, ni eximeix el titular de la responsabilitat d'haver eludit, si s'escau, els tràmits prevists per a les situacions descrites.
- d) Els titulars dels drets d'aprofitament dels recursos de la secció B han de presentar davant l'autoritat minera, per a la seva aprovació, els projectes que siguin modificacions substancials de les estructures pròpies d'aquests recursos, fins i tot quan formin part de tasques de manteniment. L'autoritat minera ha de sol·licitar a les diferents administracions els informes que consideri necessaris.
 - e) Han de disposar d'un pla de restauració aprovat.
 - f) En cas que s'hagi iniciat la restauració de les àrees afectades, en el primer trimestre de cada any s'ha de presentar un informe de restauració signat pel tècnic o la tècnica de restauració.
D'aquest informe, se n'ha de trametre una còpia a la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears, perquè en prengui coneixement i a fi que, si ho considera oportú, pugui emetre l'informe corresponent sobre el compliment del pla de restauració esmentat. El tècnic o la tècnica de restauració ha de ser competent segons la legislació estatal i autonòmica vigent d'acord amb la seva titulació, i ha de ser nomenat específicament i ratificat per l'òrgan miner competent.
 - g) Han de revisar el pla de restauració aprovat cada cinc anys, o abans si es produeixen modificacions substancials, segons la tramitació prevista en la legislació estatal i autonòmica aplicables.
 - h) Han de constituir les garanties financeres o els avals que l'administració sol·liciti per garantir l'exercici de l'activitat i la restauració, en els termes descrits en el capítol III del títol III d'aquesta llei.

Article 45. Unitats d'explotació

1. Per reconèixer una unitat d'explotació s'han de complir els requisits següents:
 - a) Els centres de treball s'han de situar en la mateixa conca.
 - b) L'empresa explotadora d'aquests centres ha de ser la mateixa.
 - c) Es considera explotació conjunta una unitat d'explotació formada per dues o més autoritzacions o concessions mineres d'explotació quan es produeixi almenys una de les circumstàncies següents:
 - 1r. Que es comparteixi la plantilla de personal.
 - 2n. Que es comparteixi la maquinària minera mòbil o fixa.
 - d) S'ha de presentar la documentació següent, perquè l'autoritat minera l'aprovi:
 - 1r. La sol·licitud.
 - 2n. Els documents en els quals s'identifiquin les autoritzacions mineres que han de formar la unitat d'explotació.
 - 3r. El nomenament de la persona titular de la direcció facultativa de la futura unitat d'explotació.
 - 4t. La definició dels recursos humans o materials destinats a l'explotació conjunta.
2. Quan així ho sol·liciti la persona titular de l'activitat, l'administració pot acceptar que els plans de labors de la unitat d'explotació siguin únics.
3. Les fiances que constitueixen les garanties de restauració s'han de dipositar de manera individualitzada per a cada una de les autoritzacions mineres d'explotació que

formen la unitat d'explotació, com també l'actualització que estableix l'article 40 d'aquesta llei.

Article 46. Obligació de restaurar

1. Els drets miners pertanyen al seu titular, segons l'autorització o la concessió d'explotació corresponent. Per tant, l'obligació de restaurar correspon sempre a la persona titular del dret miner, amb independència de qui sigui la persona propietària o titular dels drets de disposició sobre els terrenys on s'ubica l'explotació minera.

2. Si l'explotador i el titular dels terrenys no coincideixen, en el moment en què es formalitzi el document pel qual s'autoritza la cessió dels terrenys per dur a terme l'activitat minera, ha de constar que el propietari té coneixement que, encara que l'obligació de restaurar correspongui al titular del dret miner, el cedent dels terrenys ha d'assumir l'obligació de consentir les actuacions necessàries per assegurar el compliment del pla de restauració vigent, tal com es preveu en el Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears.

3. Si la persona propietària o titular dels terrenys impedeix accedir al lloc de l'explotació al titular del dret miner que hagi manifestat de forma fefaent la seva voluntat de restaurar l'àrea afectada dins el calendari aprovat en el pla de restauració vigent, se li pot incoar un expedient sancionador d'acord amb les disposicions del títol VI d'aquesta llei, tot sens perjudici de les accions judicials que puguin emprendre les parts.

Article 47. Restauració o reutilització de pedreres a càrrec de l'administració

1. En cas d'impossibilitat de dur a terme el pla de restauració autoritzat, l'autoritat minera pot fer efectiva la garantia financera o equivalent corresponent i procedir a les labors de rehabilitació del terreny afectat per l'activitat minera.

En aquests casos no es declara caducada l'autorització fins que el pla de restauració s'hagi executat, i pot dur a terme les tasques de restauració o reutilització autoritzades l'administració directament o indirectament mitjançant terceres persones degudament qualificades.

2. En les pedreres l'autorització de les quals hagi caducat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei, sense que consti justificada la seva restauració o reutilització, i en les incloses en l'annex 5 -Catàleg de pedreres inactives- del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears, el Consell de la Mineria, a proposta d'algun dels seus membres, i sempre amb l'informe previ favorable de la direcció general competent en matèria de mineria, pot elevar a la conselleria competent en matèria de mineria la proposta d'instar la persona propietària del terreny a restaurar-lo o reutilitzar-lo, la qual cosa en cap cas no implicarà dret a l'explotació.

3. Si la persona propietària no respon satisfactòriament respecte de la demanda de restauració, excepcionalment l'administració es pot fer càrrec del procés de restauració o reutilització seguint la normativa d'expropiacions que hi sigui aplicable, si escau.

4. En tot cas, si s'opta per la reutilització, és preceptiu i vinculant l'informe del consell insular, que l'ha d'emetre en un termini de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud. Si l'informe no s'emet en el termini assenyalat es poden prosseguir les actuacions.

Article 48. Transmissió dels drets miners

1. Els drets que atorguen una autorització, una concessió o un permís d'una explotació o activitat minera regulada en aquesta llei poden ser transmesos pel titular per qualsevol mitjà admès en dret, d'acord amb la Llei 22/1973 i el Reglament que la desplega, aprovat pel Reial Decret 2857/1978, de 25 d'agost, i amb les especificitats que preveu aquesta llei.

2. Amb caràcter general, qualsevol modificació substancial en la titularitat d'un dret miner, incloent-hi la defunció o el canvi d'un soci o sòcia de la comunitat de béns, el canvi d'administradors de la societat, la declaració de concurs de creditors o la mateixa dissolució de la societat, ha de ser comunicada a l'autoritat minera.

3. Per obtenir l'autorització de transmissió és imprescindible constituir una garantia financera actualitzada a nom de la nova persona titular, en els termes del capítol III del títol III d'aquesta llei.

4. Si la modificació en la titularitat del dret miner es formalitza abans de la sol·licitud d'autorització de l'autoritat minera, no produeix efectes fins que s'atorga l'autorització esmentada. En cas que no s'atorgui, el cedent i el cessionari queden subjectes, de manera solidària, a totes les responsabilitats i les obligacions derivades de l'incompliment de l'obligació de sol·licitar l'autorització.

5. L'atorgament de l'autorització administrativa implica la subrogació del cessionari en els drets, les obligacions i les responsabilitats que corresponguin al cedent, el qual és considerat titular legal amb caràcter general des d'aquest moment.

Article 49. Transmissió de drets miners de la secció A

1. Per transmetre drets miners inclosos en la secció A, l'explotador ha de sol·licitar l'autorització de la persona titular de la conselleria competent en matèria de mineria, mitjançant un document que també ha de signar la part que vulgui adquirir el dret. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar un projecte del contracte que s'ha de subscriure o el títol de transmissió i els documents acreditatius que l'adquirent compleix les condicions legals que preveu la normativa vigent. El contracte esmentat no es pot modificar sense l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de mines.

2. Una vegada que l'autoritat minera hagi constatat que l'operació proposada compleix els requisits legals exigits, la conselleria competent en matèria de mineria ha de concedir, si escau, l'autorització, i es considera que el cessionari és titular del dret miner una vegada que presenti el document públic o privat i acrediti el pagament de l'impost corresponent.

3. Si s'extingeix el dret d'ús de l'explotador sobre els terrenys i no s'ha exhaurit la vigència de l'autorització administrativa d'explotació, els drets miners i les obligacions corresponents continuen pertanyent a l'explotador inicialment autoritzat, que conserva el dret de transmetre'ls a la persona titular del terreny o a terceres persones amb subjecció a les regles previstes en la normativa vigent i sens perjudici de l'obligació de restaurar l'àrea afectada, i que s'han de regir per les regles que disposa aquest títol.

4. L'obligació de restaurar l'àrea afectada correspon sempre a la persona titular del dret miner i es transmet amb la titularitat del dret. Si l'explotador i el propietari o el titular dels terrenys on s'ubica l'explotació no coincideixen, s'han d'aplicar les previsions de l'article 46 d'aquesta llei pel que fa a l'obligació que el titular dels terrenys assumeix de facilitar l'execució de la restauració i que, si impedeix accedir al

lloc de l'explotació al titular del dret miner que hagi manifestat de forma fefaent la seva voluntat de restaurar l'àrea afectada, incorre en un supòsit regulat pel règim sancionador d'aquesta llei.

Article 50. Transmissió dels drets miners per actes *mortis causa*

1. La transmissió dels drets miners per actes , sens perjudici dels drets i les obligacions de caràcter civil, té, a efecte *mortis causas* administratius, el mateix tractament que les transmissions *inter vivos*.

2. A l'efecte d'obtenir l'autorització per explotar l'activitat, la persona successora ha de comunicar la defunció de la persona titular del dret miner a la direcció general competent en matèria de mines, en el termini d'un any des que s'hagi produït. Ha d'acompanyar la comunicació de la documentació que l'acrediti com a successor i, si escau, de la disponibilitat dels terrenys on se situï l'explotació i dels documents que acrediten que l'adquirent compleix les condicions legals que preveu la normativa vigent.

3. L'incompliment d'aquesta comunicació en el termini fixat, sens perjudici que, si escau, s'autoritzi el canvi de titularitat, pot donar lloc a la incoació d'un expedient sancionador.

TÍTOL V COORDINACIÓ AMB ALTRES LEGISLACIONS APLICABLES

Article 51. Coordinació administrativa

1. L'atorgament dels drets miners s'ha de fer en coordinació amb les altres autoritzacions substantives o permisos que siguin obligatoris, entre d'altres, els permisos municipals que pertocuin i les autoritzacions o concessions que s'hagin d'exigir per a l'ocupació o la utilització del domini públic, de conformitat amb la normativa que resulti d'aplicació.

2. En tot cas, abans que s'iniciï el procediment d'autorització, regularització o modificació de l'autorització del dret miner, es pot obrir una fase prèvia de consultes entre les administracions afectades i el promotor.

3. Aquesta fase prèvia de consultes, la pot iniciar d'ofici l'òrgan miner competent o a instància de les parts afectades, i ha de consistir en l'anàlisi d'una memòria resum del projecte, que ha de presentar el promotor, amb tots els aspectes i les característiques fonamentals: econòmics, ambientals, repercussió en la zona, mesures de compensació a l'ajuntament afectat, restauració i qualsevol altra de rellevància.

4. Les consultes prèvies s'han de presentar per escrit, mitjançant la tramesa a les administracions i les institucions afectades de la memòria resum. Aquestes institucions han d'emetre el seu informe en un termini màxim de quinze dies des que hagin rebut la memòria resum esmentada.

5. La persona titular de la conselleria competent en matèria de mines pot decidir dur a terme el tràmit previ de consultes mitjançant una reunió dels representants de les institucions afectades i el promotor del projecte, en la qual han d'aportar els informes corresponents sobre la memòria resum. D'aquesta reunió, se n'ha d'aixecar una acta que s'ha de notificar als assistents, juntament amb la documentació que

s'hagi aportat a la reunió, i al promotor, i s'ha de tenir en compte, encara que no és vinculant, en el procediment d'autorització o modificació de què es tracti.

Article 52. Coordinació amb el règim d'aplicació en matèria de llicències urbanístiques i activitats

1. L'exercici dels drets miners ha d'estar condicionat a l'atorgament de les llicències urbanístiques i d'activitats, de conformitat amb la normativa aplicable.

2. A aquest efecte, el municipi on estigui situat el dret miner s'ha de pronunciar sobre la viabilitat del projecte miner en l'informe que ha de trametre a l'òrgan miner competent durant la tramitació dels drets miners.

3. En tot cas, el Govern de les Illes Balears ha d'afavorir actuacions concretes i plans d'actuació específics, d'adaptació de les infraestructures a les seves necessitats, de millora ambiental i seguretat i de diversificació del teixit productiu, a municipis amb explotacions mineres, d'acord amb les previsions dels plans sectorials implicats.

El Govern de les Illes Balears ha d'impulsar la subscripció de convenis amb aquests municipis, amb participació del sector empresarial, que han de regular les formes d'assistència i de cooperació tècnica i financera.

Article 53. Coordinació amb el procediment d'avaluació ambiental

1. No es podran atorgar drets miners si prèviament no s'ha dictat la declaració d'impacte ambiental, quan sigui necessària de conformitat amb la legislació vigent i les previsions d'aquesta llei.

2. A aquest efecte, l'òrgan ambiental competent, quan formuli la declaració ambiental, n'ha de trametre una còpia a l'òrgan miner, que n'ha d'incorporar les condicions al contingut dels drets miners.

TÍTOL VI DISCIPLINA MINERA

CAPÍTOL I INSPECCIÓ

Article 54. Inspecció minera

1. Correspon a la conselleria competent en matèria de mines comprovar el compliment de la normativa minera aplicable a les activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, d'ofici o a instància de part interessada, com també de les condicions de seguretat de qualsevol altra activitat que utilitzi tècniques mineres, sens perjudici del que estableix la normativa vigent en matèria de riscos laborals.

2. Quan tenguí coneixement de fets que poden produir efectes en l'àmbit normatiu laboral i de Seguretat Social, la conselleria competent en matèria de mines ha de traslladar les actuacions practicades a la Inspecció de Treball i de Seguretat Social, a fi que pugui dur a terme les actuacions oportunes.

3. En concret, corresponen a la inspecció de mines, sens perjudici del que disposa la normativa bàsica estatal, les funcions següents:

- a) Vigilar el compliment del pla de labors anual.
- b) Vigilar el compliment del pla de restauració en totes les fases.

- c) Dur a terme la inspecció de seguretat i salut sempre que es tracti d'activitats en les quals es fan servir tècniques mineres.

Article 55. Exercici de la potestat inspectora

1. La inspecció de les activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, així com de la normativa en matèria de prevenció de riscos laborals pel que fa a les activitats en les quals s'utilitzen tècniques mineres, l'han de dur a terme funcionaris de la conselleria competent en matèria de mineria que estiguin adscrits a òrgans administratius amb competència per al control o la inspecció miners.

2. Per complir la funció inspectora, l'autoritat minera pot establir mecanismes de col·laboració amb òrgans o administracions que tinguin atribuïdes competències i responsabilitats en l'àmbit laboral.

Article 56. Facultats

El personal funcionari que, de conformitat amb el que estableix l'article anterior, exerceix funcions d'inspecció té caràcter d'autoritat pública i està autoritzat per a les accions següents:

- a) Accedir lliurement, en qualsevol moment, amb l'acreditació adequada, a les explotacions mineres, als seus establiments de benefici o als llocs on es dugui a terme algun tipus d'activitat minera, i a romandre-hi. Ha de comunicar la seva presència a l'empresari o als seus representants.
- b) Practicar totes les diligències i requerir la informació i la documentació necessàries per comprovar que es compleixen les disposicions legals i reglamentàries, com també obtenir-ne còpies i extractes.
- c) Prendre mostres o obtenir qualsevol altres evidències en el suport que sigui adequat en presència de l'empresari o la persona responsable de l'establiment, tret que l'apreciació motivada de les circumstàncies pugui requerir obtenir-les sense que hi siguin presents.

Article 57. Actes d'inspecció

1. Les activitats d'inspecció s'han de documentar mitjançant actes, que estan dotades de presumpció de certesa respecte dels fets que s'hi reflecteixen i que hi hagi fet constar l'inspector, sens perjudici de les proves en contra. El contingut s'ha d'ajustar al que preveu aquesta llei i als models reglamentaris.

2. En les actes d'inspecció s'han de reflectir, com a mínim, les dades següents:

- a) La data i el lloc de les actuacions i la identificació dels subjectes actuants.
- b) Els fets que hagi constatat el funcionari. S'hi han de destacar els rellevants a l'efecte de tipificar les infraccions i graduar les sancions.
- c) Les manifestacions de les persones interessades.
- d) Els mitjans i les mostres obtingudes per comprovar els fets.
- e) Les mesures adoptades.
- f) La infracció o les infraccions suposadament comeses.
- g) La signatura del funcionari actuant.

3. L'acta d'infracció s'ha de notificar al titular, a l'explotador o al responsable de l'establiment. La notificació pot efectuar-se en el mateix acte, mitjançant el lliurament d'una còpia de l'acta, o posteriorment per qualsevol dels mitjans admesos a dret. En

qualsevol cas, l'acceptació de la notificació acredita que s'ha informat de l'acta i del seu contingut.

Article 58. Conseqüències de l'activitat d'inspecció

1. Acabades les comprovacions, el funcionari que ha duit a terme la inspecció pot adoptar les mesures següents:

- a) Requerir la persona responsable, quan les circumstàncies així ho aconsellin, perquè adopti, en el termini que s'estableixi, les mesures correctores oportunes. Ha d'informar l'òrgan competent en matèria de seguretat minera d'aquesta actuació.
- b) Proposar la incoació del procediment sancionador en l'acta d'inspecció.
- c) Ordenar, per escrit, la suspensió immediata dels treballs o les tasques que es desenvolupin en cas que es produeixi un risc greu i imminent per a la seguretat o la salut dels treballadors. Aquesta mesura, que s'ha d'executar immediatament, s'ha de comunicar a les persones responsables, a l'òrgan competent en matèria de seguretat minera i a altres administracions que tinguin atribuïdes competències i responsabilitats en l'àmbit laboral.

2. L'ordre de suspensió, que ha de ratificar el director general competent en matèria de mineria mitjançant el procediment sancionador corresponent, la pot aixecar l'autoritat minera tan aviat com es corregeixin les deficiències que la van motivar.

CAPÍTOL II RÈGIM SANCIONADOR

Article 59. Responsables de les infraccions

1. Són subjectes responsables de les infraccions les persones físiques o jurídiques que les cometin i, en particular:

- a) L'explotador efectiu del recurs miner i, si escau, el titular dels drets d'aprofitament miner.
- b) El subcontractista de l'explotador efectiu del recurs miner.
- c) La direcció facultativa, en l'àmbit de les seves funcions.
- d) La persona propietària o titular dels terrenys, en els supòsits que regula expressament aquesta llei.

2. Si hi ha més d'una persona responsable de la infracció, les sancions que s'imposin tenen entre si caràcter independent.

3. Quan en aplicació d'aquesta llei dues o més persones resultin responsables d'una infracció i no hagi estat possible determinar el seu grau de participació, han de ser responsables solidàriament a l'efecte de les sancions que se'n derivin.

Article 60. Competència sancionadora

1. És competent per iniciar els expedients sancionadors la persona titular de la direcció general competent en matèria de mines.

2. És competent per resoldre els expedients sancionadors per infraccions lleus la persona titular de la direcció general competent en matèria de mines.

3. És competent per resoldre els expedients sancionadors per infraccions greus i molt greus la persona titular de la conselleria competent en matèria de mines.

Article 61. Procediment sancionador

1. El procediment per a la imposició de sancions s'ha d'ajustar al Decret 14/1994, de 10 febrer, pel qual s'aprova el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en l'exercici de la potestat sancionadora, sens perjudici que reglamentàriament s'estableixin especialitats de procediment.

2. El termini per resoldre i notificar el procediment sancionador és de dotze mesos des de la data en què se n'hagi notificat la iniciació.

Transcorregut el termini màxim per resoldre sense que s'hagi dictat cap resolució, es produeix la caducitat del procediment. En cas que la infracció no hagi prescrit, s'ha d'iniciar un nou procediment sancionador.

3. El pagament voluntari de la sanció resultant de la comissió de qualsevol de les infraccions lleus que regula aquesta llei, en qualsevol moment anterior a la resolució del procediment sancionador, d'acord amb la proposta de sanció que es faci constar en la resolució d'inici o en la proposta de resolució, determina una reducció de fins al 50% de la sanció que correspongui en el cas que el pagament voluntari es faci abans que es notifiqui la proposta de resolució, o fins al 25% en el cas que es faci després que es notifiqui, com també, en tot cas, la terminació del procediment per mitjà de la resolució corresponent. Aquesta reducció es gradua de tal manera que no sigui econòmicament més favorable cometre la infracció que abonar la sanció.

Article 62. Mesures cautelars

1. En els supòsits en què hi hagi un risc greu o imminent per a les persones, els béns o el medi ambient, el director general competent en matèria de mineria pot ordenar motivadament en qualsevol moment l'adopció de totes les mesures cautelars que siguin necessàries. En particular, es poden adoptar les següents:

- a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del dany, incloent-hi la paralització total o parcial de l'activitat.
- b) Precinte d'aparells, equips o vehicles.
- c) Suspensió temporal de l'autorització per exercir l'activitat.
- d) Limitació o prohibició de la comercialització de productes.

2. Les mesures cautelars s'han d'adoptar, amb l'audiència prèvia de la persona interessada, en un termini de cinc dies, excepte en els casos que requereixen una actuació immediata, en els quals les poden adoptar els inspectors de mines i les ha de ratificar l'òrgan miner competent.

Article 63. Prescripció

1. Les infraccions previstes en aquesta llei prescriuen en el termini de dos anys.

2. El còmput del termini de prescripció de les infraccions s'ha d'iniciar en la data en què s'ha comès la infracció o, si es tracta d'una activitat continuada, en la data del cessament.

Article 64. Concurrencia de sancions

1. Les conductes constitutives d'infracció que suposin incomplir la normativa en matèria de seguretat industrial o de prevenció de riscos laborals s'han de sancionar d'acord amb aquesta normativa.

2. Les vinculacions del procediment sancionador en matèria minera amb l'ordre jurisdiccional penal s'han d'ajustar al que disposa el Decret 14/1994, de 10 febrer, pel qual s'aprova el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en l'exercici de la potestat sancionadora.

CAPÍTOL III INFRACCIONS, SANCIONS I MESURES ACCESSÒRIES

Article 65. Infraccions

Sens perjudici de les infraccions tipificades en la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, constitueixen infraccions administratives, en l'àmbit de les Illes Balears, les accions o omissions que contravinguin les obligacions que estableix aquesta llei.

Article 66. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

- a) Incomplir les obligacions de caràcter formal o documental previstes en la normativa de seguretat minera, de la qual cosa no es derivi cap risc laboral o ambiental.
- b) Incomplir els requeriments de la inspecció de mines, sempre que es refereixin a condicions de seguretat minera que no hagin suposat dany derivat del treball o danys ambientals.
- c) Comercialitzar els excedents de les extraccions ocasionals en els termes que estableix l'article 5 d'aquesta llei, sempre que es tracti de quantitats d'escassa rellevància i actuacions esporàdiques; en cas contrari, es considera infracció greu.
- d) Incomplir l'obligació de restaurar les pedreres que no s'hagin acollit al procediment d'actualització i regularització previst en la disposició transitòria primera d'aquesta llei. En funció de la importància de la deterioració ambiental o la conducta dels infractors, aquesta infracció es pot considerar greu.
- e) Incomplir les previsions del pla de restauració, quan consisteixi en un simple retard en l'execució d'una de les seves fases. La infracció pot ser considerada greu segons les circumstàncies concurrents.
- f) No actualitzar la fiança en el termini previst, d'acord amb les previsions del capítol III del títol III d'aquesta llei. Segons la importància del fet es pot considerar greu.
- g) Que la persona propietària o titular dels terrenys impedeixi o prohibeixi al titular del dret miner accedir als terrenys per executar la restauració de l'àrea afectada, en els termes de l'article 46 d'aquesta llei. Aquesta infracció es pot considerar greu en funció de les circumstàncies concurrents.
- h) No notificar a la conselleria competent en matèria de mines, en els termes i els terminis prevists, els canvis de titularitat o la transmissió de drets miners.

- i) Incomplir els terminis concedits per l'òrgan competent a les persones interessades per presentar documents requerits prèviament.
- j) Qualsevol altres incompliments de les obligacions compreses en aquesta llei i que no estiguin tipificats com a infracció greu o molt greu en els articles següents.

Article 67. Infraccions greus

Són infraccions greus:

- a) Explorar, investigar i explotar recursos miners o obrir establiments de benefici sense haver obtingut l'autorització, el permís o la concessió corresponents.
- b) Incomplir les obligacions de caràcter formal o documental que impedeixin conèixer les condicions de seguretat existents en l'establiment o que se'n derivi risc laboral greu per a la salut i la seguretat dels treballadors o per al medi ambient.
- c) Incomplir els requeriments realitzats o retardar-se en la instal·lació dels elements correctors imposats per la inspecció de mines o pels òrgans competents en la matèria, referits a condicions de seguretat minera, que hagin ocasionat dany a les persones, als béns o al medi ambient.
- d) No presentar els plans de labors i els informes anuals de restauració en els terminis que estableix aquesta llei.
- e) Retardar-se en el compliment total de les condicions de seguretat exigibles.
- f) Incomplir, els directors facultatius, els deures inherents a la seva funció.
- g) No informar, en el termini i en la forma escaient, l'òrgan competent en matèria de seguretat minera dels accidents de treball que tenguin lloc a les instal·lacions que siguin greus, molt greus o mortals o d'incidents que comprometin greument la seguretat dels treballs o de les instal·lacions.
- h) Negar-se a col·laborar amb la inspecció de mines o obstruir les seves funcions.
- i) Incomplir les condicions d'atorgament dels drets miners, sens perjudici que se'n pugui declarar la caducitat, revocar-les o suspendre-les.
- j) Fer servir instruments, maquinària o materials que no compleixen les normes exigibles.
- k) Expedir certificats o emetre informes que no s'ajustin als resultats de les comprovacions o inspeccions realitzades.
- l) Incomplir les obligacions de restauració de l'espai natural afectat per activitats mineres, quan això no sigui considerat infracció lleu.
- m) Incomplir les previsions contingudes en el pla de restauració del dret miner.
- n) Denegar la informació sol·licitada per l'autoritat minera competent quan el lliurament sigui preceptiu, i sempre que no es consideri una infracció lleu.
- o) Els supòsits de l'article 66 anterior quan s'hi apreciïn circumstàncies de risc greu per a les persones, els béns o el medi ambient.
- p) No comptar amb la preceptiva declaració d'impacte ambiental una vegada transcorreguts els terminis establerts a la disposició transitòria segona d'aquesta llei, sempre que sigui per causa imputable a l'interessat.

Article 68. Infraccions molt greus

És una infracció molt greu cometre una infracció greu quan s'apreciïn circumstàncies de reincidència o de risc molt greu per a les persones, els béns o el medi ambient.

Article 69. Sancions

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors han de ser sancionades tal com estableix la Llei 22/1973, de mines.

2. No obstant això, quan a conseqüència de la infracció s'obtingui un benefici econòmic quantificable, la multa pot suposar fins al quàdruple del benefici obtingut, amb el límit, en cas de les infraccions lleus i greus, de la màxima sanció corresponent al grau immediatament superior.

3. La quantia de les sancions s'ha de graduar atenent criteris de proporcionalitat.

4. La comissió d'una falta molt greu a càrrec del director facultatiu pot dur aparellada la inhabilitació per exercir les funcions de director facultatiu d'activitats mineres per un període màxim d'un any en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

En el supòsit de reincidència per la comissió d'infraccions molt greus, la sanció pot consistir en la inhabilitació per exercir aquestes funcions per un període de cinc anys en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

5. La comissió d'una infracció greu o molt greu pot dur associada la impossibilitat d'obtenir ajudes o subvencions de la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria d'indústria durant els terminis següents:

- a) Infraccions greus: fins a tres anys.
- b) Infraccions molt greus: fins a deu anys.

Article 70. Graduació de les sancions

Sens perjudici dels criteris de graduació de sancions que estableix la legislació del procediment administratiu aplicable, les sancions s'han de graduar, a més, considerant els criteris següents:

- a) Perill ocasionat a persones, a béns o al medi ambient.
- b) Importància dels danys i els perjudicis ocasionats.
- c) Grau de participació i benefici obtingut per l'infractor.
- d) Intencionalitat en la comissió de la infracció.
- e) Incompliment d'advertiments o requeriments previs de la inspecció de mines.
- f) Reincidència, entesa com la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així s'hagi declarat per resolució ferma.

Article 71. Reparació de danys

Sens perjudici de la sanció administrativa que s'imposi, l'infractor està obligat a reparar els danys i els perjudicis causats amb la finalitat de restaurar i reposar els béns alterats al seu estat anterior. El procediment de reparació ha de començar amb la presentació davant l'autoritat minera d'una memòria resum del projecte corresponent, perquè l'aprovi.

Article 72. Multes coercitives

1. Quan l'infractor incompleixi l'obligació imposada en l'article anterior o ho faci de manera incompleta, se li poden imposar multes coercitives. La quantia de cadascuna

d'aquestes multes no ha de superar el 20% de la sanció fixada per a la infracció, sens perjudici que l'administració executi subsidiàriament la restauració i la reposició dels béns alterats amb càrrec a l'infractor.

2. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les que s'hagin imposat o s'hagin pogut imposar com a sanció per la infracció comesa.

Article 73. Suspensió temporal o caducitat

1. La comissió d'una falta greu pot implicar la suspensió temporal amb clausura de l'explotació per un termini no superior a dos mesos.

2. La comissió d'una falta molt greu o de faltes greus pot implicar la suspensió temporal de les activitats de l'empresa per un termini entre dos mesos i un any o la incoació de l'expedient de caducitat del dret miner.

3. Aquestes mesures s'han d'executar, en tot cas, mitjançant una resolució motivada de l'autoritat competent per atorgar els drets miners.

Article 74. Informació al Consell de la Mineria de les Illes Balears

La conselleria competent en matèria de mines ha d'informar el Consell de la Mineria de les Illes Balears dels procediments sancionadors respecte dels quals s'hagi dictat una resolució administrativa definitiva que declari la persona física o jurídica interessada responsable de qualsevol de les infraccions recollides en aquest capítol.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera. Normativa aplicable als procediments en matèria minera

A més del que preveu la normativa estatal bàsica, en tots els aspectes que no regulin aquesta llei i les normes que la despleguin, els procediments en matèria minera s'han de regir per les normes contingudes en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i en la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Disposició adicional segona. Legalització de les edificacions, construccions i instal·lacions vinculades a la fabricació de ceràmiques per a la construcció

1. Les edificacions, construccions i instal·lacions vinculades a la fabricació de ceràmiques per a la construcció, ubicades en sòl rústic i existents a l'entrada en vigor d'aquesta llei, es consideraran ajustades a la legalitat i assimilades a les realitzades amb llicència, amb independència de la categoria de sòl en què s'ubiquin, sempre que dins del termini de tres anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei presentin una sol·licitud de legalització davant l'ajuntament corresponent, juntament amb:

- a) La documentació gràfica i escrita referida a les edificacions o instal·lacions que es volen legalitzar.
- b) La documentació que acrediti l'existència de les edificacions i instal·lacions amb anterioritat a la entrada en vigor de la Llei 8/1988, d'1 de juny, d'edificis i

instal·lacions fora d'ordenació, amb independència que aquestes hagin estat objecte de reformes o ampliacions posteriors.

- c) Una declaració responsable signada pel titular de l'activitat on es declari el compliment de la normativa sectorial que hi resulti d'aplicació.

2. Aquesta legalització restarà subjecta al pagament de les mateixes taxes i dels mateixos impostos prevists a la normativa per a les noves edificacions.

Disposició addicional tercera. Impacte de gènere

Totes les denominacions d'òrgans, càrrecs, professions i funcions que apareixen en aquesta llei en gènere masculí s'han d'entendre referides al gènere masculí o al femení segons el sexe del titular de qui es tracti.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Procediment per actualitzar i regularitzar els drets miners

1. S'estableix el termini d'un any, comptador des de l'endemà d'haver-se publicat aquesta llei en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, perquè els titulars de les explotacions amb expedients en què hi hagi discrepàncies entre l'autorització o la concessió minera i els drets miners inclosos en l'explotació realment executada, presentin la sol·licitud corresponent davant l'autoritat minera per actualitzar superfícies i instal·lacions mineres.

2. Una vegada acabat aquest termini, l'autoritat competent ha d'incoar un expedient sancionador i, si escau, de caducitat de l'activitat de les pedreres que es trobin en la situació descrita en el punt 1 i no s'hagin acollit al procediment d'actualització, de conformitat amb el que disposa l'article 83.6 de la Llei 22/1973.

L'incompliment de l'obligació de restaurar l'àrea afectada inherent a la declaració de caducitat ha de ser objecte d'un expedient sancionador en els termes prevists en el títol VI d'aquesta llei. La restauració s'ha de dur a terme segons les prescripcions de l'autoritat minera.

3. Les discrepàncies a què fa referència l'apartat 1 d'aquesta disposició han d'haver estat conegudes o autoritzades per l'administració autonòmica arran de la tramitació de qualsevol expedient que afecti els àmbits de l'explotació, i que es defineixen en l'apartat següent.

4. A l'efecte de regularitzar les discrepàncies, s'ha de considerar la documentació escrita i gràfica integrant de qualsevol dels projectes, els procediments o els expedients següents:

- a) Adaptació de les explotacions al Pla director sectorial de pedreres i les seves modificacions.
- b) Projecte de restauració de les pedreres i les seves actualitzacions.
- c) Plans de labors presentats abans de l'any 2012 que no s'hagin rebutjat.
- d) Projectes miners.
- e) Projecte d'establiment de benefici.

5. El procediment que desplega aquesta disposició és aplicable als aspectes següents dels drets miners inclosos en l'explotació:

- a) Superfície d'explotació i volum que s'ha d'explotar.
- b) Instal·lacions d'aprofitament dels recursos, incloent-hi els establiments de benefici i les instal·lacions integrants i inherents a l'explotació: maquinària mòbil, oficines, vestuaris, bàscules i similars.
- c) Revisió del projecte de restauració.
- d) Revisió del projecte d'explotació.

6. Si els drets miners inclosos en l'explotació que es pretén actualitzar o regularitzar afecten llocs de rellevància ambiental de la Xarxa Natura 2000; de la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental; i de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, no s'ha de considerar en cap cas obertura de nova explotació minera, sinó que s'ha de considerar un mer manteniment de l'explotació existent, a l'efecte del que preveu l'article 22 de la Llei 1/1991. El procediment de regularització s'ha d'ajustar a les previsions mínimes següents:

- a) El promotor ha de presentar davant l'autoritat minera, a més de la documentació prevista en l'article 15, un document amb el contingut que s'enumera en l'apartat c) per analitzar les afectacions ambientals en els espais protegits i la resta de zones properes que es puguin veure afectades i que estiguin fora de zones de recursos d'interès miner.
- b) Independentment de la tramitació del document descrit en l'apartat a), s'ha de seguir el procediment d'avaluació d'impacte ambiental, d'acord amb les previsions de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears.
- c) El document descrit en l'apartat a) ha de contenir, com a mínim, documentació sobre:
 - 1r. La localització del lloc d'extracció i les infraestructures associades en relació amb els llocs protegits de la zona amb descripció específica de totes les activitats que es preveuen fer durant cada fase del cicle del projecte.
 - 2n. La informació ambiental sobre el lloc i les raons de l'especial protecció i les figures d'especial protecció.
 - 3r. L'anàlisi del lloc amb identificació de tots els espais protegits a la zona afectada com també de les zones perimetrals properes; l'anàlisi de les repercussions ambientals de l'activitat sobre els hàbitats i les espècies que hi ha sempre d'acord amb els objectius de conservació del lloc; i l'exposició d'aquests objectius i de les característiques que han de prendre's en consideració (hàbitats i espècies), amb referència a les característiques mediambientals fonamentals i els factors ecològics que sustenten la integritat del lloc.
 - 4t. La identificació de tots els altres plans nacionals, autonòmics o locals que puguin contribuir als efectes adversos en alguns o tots els llocs protegits a la zona afectada.
 - 5è. L'anàlisi del pla: determinació de si es pot declarar que el pla no afectarà de manera adversa la integritat dels llocs protegits, tenint en compte les diferents alternatives, amb un calendari d'actuacions i descripció dels mecanismes per aconseguir, aplicar i supervisar les mesures de mitigació.
 - 6è. La proposta del promotor de mesures de compensació pot ser un o més programes de:

- Restauració o millora en llocs protegits existents: restauració de l'hàbitat per garantir el manteniment del seu valor de conservació i el compliment dels objectius de conservació del lloc, o millora de l'hàbitat en proporció a la pèrdua originada pel pla o projecte en un lloc protegit.
 - Recuperació de l'hàbitat: recuperació d'un hàbitat en un lloc nou o ampliat, que s'incorporarà a la Xarxa Natura 2000, en una proporció de com a mínim 1 m² afectat per cada 1,5 m² que s'ha d'incorporar a la Xarxa Natura 2000.
- La resolució de regularització ha de determinar les condicions d'execució de les mesures de compensació.

7è. La designació de nous llocs conforme a les directives sobre aus i sobre hàbitats, conjuntament amb altres accions segons el que s'ha descrit abans. Pel que fa a les mesures de compensació per a llocs designats conforme a les directives 2009/147/CE, 92/43/CEE i la Llei 42/2007, tota nova zona proposada com a compensació per danys a la Xarxa Natura 2000 s'ha de designar com a tal una vegada que compleixi els seus objectius amb la finalitat de mantenir la coherència global de la xarxa.

- d) Una vegada presentada la documentació anterior, i en compliment de l'apartat 10 d'aquesta disposició, la conselleria competent en matèria de mineria l'ha de trametre a l'òrgan ambiental, que ha d'informar sobre el document descrit en l'apartat anterior.
 - e) L'òrgan miner pot afegir al projecte en la resolució oportuna, vist l'informe ambiental, el compliment d'una o diverses de les actuacions següents:
 - 1r. Introduir mesures correctores per eliminar els efectes negatius.
 - 2n. Introduir condicions que s'han de complir durant les fases de construcció o explotació.
 - 3r. Introduir modificacions en el sentit de reduir-ne la dimensió per minorar al màxim els efectes negatius. En cas d'efectes negatius, també pot plantejar opcions alternatives.
 - f) Si l'òrgan ambiental emet un informe desfavorable i en circumstàncies excepcionals, a instàncies del promotor, es podrà continuar la tramitació seguint el procediment establert per a la resolució de discrepàncies en l'article 36.2.a) de la Llei 11/2006, sempre que es respectin les garanties procedimentals que estableixen les disposicions europees de protecció ambiental i amb la consulta prèvia a la Comissió Europea.
- La resolució de continuació ha d'establir les disposicions necessàries en relació amb la protecció ambiental, que han de ser incorporades al projecte.
- En tot cas, es requereix que no hi hagi solucions alternatives i que el pla o projecte s'hagi d'executar per raons imperioses d'interès públic de primer ordre. En aquests casos, cal aplicar mesures de compensació.

7. Tots els projectes d'actualització referits a zones d'especial protecció i a llocs de rellevància ambiental de les Illes Balears han de preveure les mesures compensatòries que siguin necessàries en compliment de les directives europees de conservació d'hàbitats.

8. Si el dret miner que s'ha de regularitzar inclòs en l'explotació s'inclou en zones de recursos d'interès miner definides en el Pla director sectorial de pedreres vigent, l'avaluació d'impacte ambiental es tramitarà dins els terminis prevists en el punt 1 de

la disposició transitòria segona d'aquesta llei. En tots els casos, la sol·licitud, a més del contingut mínim previst en l'article 70 de la Llei 30/1992, ha d'incloure la documentació següent:

- a) Una còpia de l'autorització que es pretén actualitzar.
- b) Una còpia de la documentació escrita i gràfica esmentada en l'apartat 3 d'aquesta disposició.
- c) Una memòria justificativa del compliment dels requisits dels apartats 3 i 4 d'aquesta disposició.
- d) La documentació específica que s'exigeixi en funció del supòsit concret d'actualització de què es tracti, de conformitat amb el que disposa aquesta llei.
Si es tracta de regularitzar establiments de benefici, a més de la documentació general, s'ha de presentar:
 - 1r. El plànol de les instal·lacions.
 - 2n. El document de mesures previstes per a la rehabilitació de l'espai afectat per les instal·lacions, amb un calendari i un pressupost d'aquestes mesures.
 - 3r. La justificació, si escau, de la inscripció de l'explotació en el Cens d'activitats potencialment contaminants de l'atmosfera conforme a la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.
 - 4t. Un informe d'una entitat col·laboradora de l'administració acreditada que justifiqui que s'adapta a les normes següents:
 - Reial Decret 1215/1997, de 18 de juliol, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut per a la utilització pels treballadors dels equips de treball.
 - Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovat pel Reial Decret 863/1985, de 2 d'abril.

Si es tracta de regularitzar maquinària minera mòbil, a més de la documentació general, s'hi ha d'adjuntar l'informe d'una entitat col·laboradora de l'Administració acreditada, esmentat en l'apartat 4t anterior.

9. Si no es presenta tota la documentació requerida o s'hi detecten deficiències, la conselleria competent en matèria de mines ha de requerir la persona interessada perquè, en el termini de deu dies hàbils, esmeni la falta o aporti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considerarà que desisteix de la seva sol·licitud, de conformitat amb la legislació reguladora del procediment administratiu comú.

10. Una vegada presentada tota la documentació, i després d'acabar-la amb la seva base de dades, la conselleria competent en matèria de mineria n'ha de trametre una còpia, juntament amb un informe sobre les actuacions realitzades, a l'òrgan ambiental, si escau, i, sempre, al Consell de la Mineria, que pot fer-hi les observacions que consideri pertinents. Aquests informes s'han d'emetre en el termini d'un mes des de la seva recepció. Transcorregut aquest termini es prosseguiran les actuacions i, si s'emeten amb posterioritat, podran no ser tenguets en compte.

11. L'òrgan substantiu en matèria de mineria ha de sol·licitar també un informe al municipi amb relació a les qüestions de competència municipal, que s'ha d'emetre en un termini màxim de dos mesos. Transcorregut aquest termini, s'ha de continuar el procediment.

12. Correspon a la persona titular de la conselleria competent en matèria de mineria dictar la resolució de l'expedient d'actualització en el termini de devuit mesos

des de la data de la sol·licitud, i sempre amb l'actualització prèvia a l'inici de l'activitat de les garanties financeres adequades. Si en aquest termini no s'ha dictat la resolució, la sol·licitud s'ha d'entendre denegada.

13. Si la resolució és denegatòria, expressa o presumpta per silenci administratiu negatiu, o de desistiment, tal com s'indica en el punt 9 anterior, l'explotador ha de retirar immediatament la maquinària i les instal·lacions. La restauració de l'àrea afectada s'ha de fer segons les prescripcions de l'autoritat minera.

14. Incomplir les previsions de l'apartat anterior dóna lloc a la incoació de l'expedient sancionador pertinent segons el que disposa el títol VI d'aquesta llei. En tot cas, s'ha de valorar, quant a la quantia de la sanció corresponent, la restauració de l'àrea esmentada.

15. Si la resolució és favorable s'ha de seguir el que disposen els articles 31, 32 i 33 d'aquesta llei, i les dades actualitzades de l'explotació s'han d'incloure en el Registre Miner de les Illes Balears, a l'efecte de garantir-ne l'accés als ciutadans.

16. Les modificacions substancials de les instal·lacions han d'estar sotmeses a l'autorització prèvia de l'autoritat minera, i s'ha de seguir la tramitació que estableixen la normativa estatal sobre mines, la normativa autonòmica ambiental i qualsevol altra normativa aplicable.

Disposició transitòria segona. Règim transitori d'obtenció de declaració d'impacte ambiental

1. En el cas d'explotacions mineres el projecte de les quals, en la seva totalitat o en una part, no hagi obtingut la declaració d'impacte ambiental favorable, han de sol·licitar aquesta declaració en el termini de sis mesos des de l'endemà de l'entrada en vigència d'aquesta llei, complint les previsions de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears. La sol·licitud s'ha de referir a la part que no hagi obtingut la declaració d'impacte ambiental favorable.

En les explotacions mineres que s'hagin aconseguit al procediment de regularització, referides en el punt 8 de la disposició transitòria primera anterior, el termini de sis mesos serà computable des de la data de notificació de la resolució de regularització.

2. En cas que la declaració d'impacte ambiental sigui desfavorable, o que transcorrin els terminis prevists per a la tramitació que estableix la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, sense que s'hagi obtingut la declaració d'impacte ambiental favorable, l'explotador ha de retirar immediatament la maquinària i les instal·lacions. La restauració de l'àrea afectada s'ha de fer segons les prescripcions de l'autoritat minera.

3. Incomplir les previsions de l'apartat anterior dóna lloc a la incoació de l'expedient sancionador pertinent segons el que disposa el títol VI d'aquesta llei. En tot cas, s'ha de valorar com a element de graduació de la quantia de la sanció corresponent la restauració de l'àrea esmentada.

Disposició transitòria tercera. Sol·licituds en tràmit

Les sol·licituds de permisos, autoritzacions, concessions, pròrrogues, transmissions i ampliacions presentades abans d'entrar en vigor aquesta llei s'han de continuar tramitant de conformitat amb la normativa anterior.

Les persones interessades poden sol·licitar l'aplicació de la normativa posterior.

Disposició transitòria quarta. Registre Miner de les Illes Balears

El Registre Miner de les Illes Balears creat en l'article 12 d'aquesta llei haurà d'estar plenament operatiu en el termini de sis mesos des que entri en vigor aquesta norma. Les primeres inscripcions dels drets miners existents en entrar en vigor aquesta llei hauran de ser sol·licitades per les persones interessades en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. L'autoritat minera, una vegada comprovades les dades que consten en la sol·licitud, els inscriurà en el Registre Miner en el termini màxim de tres mesos des de la seva sol·licitud.

Si de la comprovació efectuada es constata que s'han fet algunes de les activitats tipificades en la normativa sancionadora de mines vigent en aquell moment, s'iniciarà l'expedient sancionador corresponent.

Disposició transitòria cinquena. Plans directors sectorials de pedreres

Els consells insulars hauran d'aprovar els seus corresponents plans directors sectorials de pedreres en el termini màxim de 24 mesos des de la publicació d'aquesta llei. S'hi establiran les zones de recursos miners que substituïran el que es disposa a l'annex 8 del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears, aprovat pel Decret 65/1999, de 28 de maig.

Disposició transitòria sisena. Estudis de viabilitat de grans infraestructures de transport

Derogada⁹

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Normes que es deroguen

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a allò que disposa aquesta llei, la contradiguin o hi siguin incompatibles.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament reglamentari

1. El Consell de Govern, en l'àmbit de les seves competències, pot dictar les disposicions necessàries per desplegar el que disposa aquesta llei.
2. Els consells insulars, en l'àmbit de les seves competències, poden dictar les disposicions necessàries per desplegar aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

⁹ Disposició derogada per la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, esmentada en la nota 1.